

Sygn. akt VIII K 63/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Mokotowa w W. VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Bazan

Protokolant: Cezary Mancarz, M. N., W. Z., M. B. (1), M. B. (2), Paulina Więckowska,

przy udziale Prokuratora: Mariola Reda-Pieczyńska, J. W., U. T., A. M., M. D. (1), J. S. (1), E. P., S. P., M. M.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 05.03.2014r., 28.03.2014r., 10.04.2014r., 06.05.2014r., 15.07.2014r., 03.10.2014r., 13.03.2015r., 10.06.2015r., 26.10.2015r., 20.01.2016., 11.03.2016r., 04.08.2016., 08.12.2016r., 02.03.2017r.

sprawy

N. R. (poprzednie nazwisko M. K.)

Syna Z. i R. z d. K., urodzonego w dn. 7 kwietnia 1967 r. w A.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od 1 lutego 2010 roku do 31 marca 2011 roku, w O., posługując się danymi osobowymi N. R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Wyższą Szkołę (...) w O. w łącznej kwocie 32 858,70 zł, stanowiącej równowartość wynagrodzenia wypłaconego na podstawie zawartej z Wyższą Szkołą (...) w O. umowy o pracę, przy zawieraniu której posłużył się kopiami podrobionych dokumentów w postaci pisma Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 4 marca 2010 roku, zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 18 maja 1996 roku pracy doktorskiej wydanego przez F. U. w B., zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 15 listopada 2006 roku rozprawy habilitacyjnej wydanego przez (...) V. L. J. (...), listu polecającego wystawionego przez prof. G. M. z (...) V. L. J. (...) datowanego na dzień 8 lutego 2010 roku, co do których autentyczności i tym samym posiadanych przez siebie stopni naukowych wprowadził w błąd władze pokrzywdzonej szkoły i doprowadził do wypłaty nienależnego wynagrodzenia w wyżej wymienionej kwocie,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk **w zb.** z art. 270 § 1 kk **w zw.** z art. 11 § 2 kk **w zw.** z art. 12 kk,

2. w okresie od 19 lutego 2010 roku do 9 września 2010 roku, w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Wyższą Szkołę (...) w W. al. (...) w łącznej kwocie 23 047,62 zł, stanowiącej równowartość wynagrodzenia wypłaconego na podstawie zawartej z Wyższą Szkołą (...) w W. umowy o pracę z dnia 27 sierpnia 2009 r. przy zawieraniu której wprowadził w błąd władze pokrzywdzonej szkoły co do posiadanych przez siebie stopni naukowych w postaci doktoratu i habilitacji i doprowadził do wypłaty nienależnego wynagrodzenia w wyżej wymienionej kwocie,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

3. w okresie od 1 października 2010 roku do 1 marca 2011 roku, w W., posługując się danymi osobowymi N. R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Uczelnię Ł. w W. w łącznej kwocie 56 472,00 zł, stanowiącej równowartość wynagrodzenia wypłaconego na podstawie zawartej z Uczelnią Ł. w W. umowy o pracę, przy zawieraniu

której posłużył się kopiami podrobionych dokumentów w postaci pisma Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 4 marca 2010 roku, zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 18 maja 1996 roku pracy doktorskiej wydanego przez F. U. w B., zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 15 listopada 2006 roku rozprawy habilitacyjnej wydanego przez (...) V. L. J. (...), listu polecającego wystawionego przez prof. G. M. z (...) V. L. J. (...) datowanego na dzień 8 lutego 2010 roku, co do których autentyczności i tym samym posiadanych przez siebie stopni naukowych wprowadził w błąd władze pokrzywdzonej szkoły i doprowadził do wypłaty nienależnego wynagrodzenia w wyżej wymienionej kwocie,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

4. w okresie od 1 października 2010 roku do 6 maja 2011 roku, w S., posługując się danymi osobowymi N. R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Przyrodniczo-humanistyczny w S. w łącznej kwocie 35 028,00 zł, stanowiącej równowartość wynagrodzenia wypłaconego na podstawie zawartej z Uniwersytetem Przyrodniczo-humanistycznym w S. umowy o pracę, przy zawieraniu której posłużył się kopiami podrobionych dokumentów w postaci pisma Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 4 marca 2010 roku, zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 18 maja 1996 roku pracy doktorskiej wydanego przez F. U. w B., zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 15 listopada 2006 roku rozprawy habilitacyjnej wydanego przez (...) V. L. J. (...), listu polecającego wystawionego przez prof. G. M. z (...) Y. J. (...) datowanego na dzień 8 lutego 2010 roku, co do których autentyczności i tym samym posiadanych przez siebie stopni naukowych wprowadził w błąd władze pokrzywdzonej szkoły i doprowadził do wypłaty nienależnego wynagrodzenia w wyżej wymienionej kwocie,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

5. w dniu 16 marca 2010 r. w W., posługując się danymi osobowymi N. R., posłużył się jako autentycznymi uprzednio podrobionymi dokumentami w postaci pisma Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 4 marca 2010 roku, zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 18 maja 1996 roku pracy doktorskiej wydanego przez F. U. w B., zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 15 listopada 2006 roku rozprawy habilitacyjnej wydanego przez (...) V. L. J. (...), przedkładając je w trakcie zawierania umowy o pracę z Wyższą Szkołą Businessu, Administracji i (...) Komputerowych w W.,

tj. o czyn z art. 270 § 1 kk,

6. w okresie od 18 czerwca 2002 r. do 19 grudnia 2002 r. w P. oraz w O., woj. (...) - (...) oraz w P., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu uzyskania wpisu na listę radców prawnych, podrobił następujące dokumenty:

- dokument adresowany do Sędziego Sądu Rejonowego Mariusza Kornilowicza, datowany na dzień 18 czerwca 2002 r., opatrzony nagłówkiem „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu” w ten sposób, że po uprzednim wydrukowaniu tekstu dokumentu, na nadrukowanym sformułowaniu o treści: „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu”, w ten sposób, że po uprzednim wydrukowaniu tekstu dokumentu, na nadrukowanym sformułowaniu o treści: „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu M. L.” nakreślił nieczytelny podpis M. L. oraz naniósł, metodą kopiowania, przy użyciu komputerowej drukarki laserowej, plik graficzny z nagłówkiem o treści: „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu”, który następnie przedłożył jako autentyczny w dniu 20 listopada 2002 r. w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w O.,
- dokument zatytułowany „zaświadczenie”, opatrzony nagłówkiem „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu” w ten sposób, że po uprzednim wydrukowaniu tekstu dokumentu, naniósł metodą kopiowania, przy użyciu komputerowej drukarki laserowej, plik graficzny o treści „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu M. L.” wraz z nakreślonym na nim nieczytelnym podpisem M. L. oraz w ten sam sposób naniósł na tenże dokument nagłówek o treści: „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu”, który następnie przedłożył jako autentyczny w dniu 11 lipca 2002 r. w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w O.,

- dokument zatytułowany „Opinia Służbowa dotycząca Sędziego Sądu Rejonowego w Piszcu - M. K.”, opatrzony nagłowiem „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu”, w ten sposób, że po uprzednim wydrukowaniu tekstu dokumentu, na sformułowaniu o treści: „Prezes Sądu Rejonowego M. L.” nakreślił nieczytelny podpis M. L., który następnie przedłożył jako autentyczny w dniu 19 sierpnia 2002 r. w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w O., w wyniku czego wyłudził poświadczenie nieprawdy w uchwale nr 156/ (...) Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w O., z dnia 19 grudnia 2002 ., polegające na uznaniu przez Radę, iż M. K. spełnia warunki przewidziane w art. 24 ust. 1 pkt 1-5 i w art. 25 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych co skutkowało wpisaniem go na listę radców prawnych,

tj. o czyn z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

orzeka:

I. oskarżonego **N. R. (poprzednie nazwisko M. K.)** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego w pkt **1** części wstępnej wyroku, wyczerpującego znamiona występku z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i za to skazuje go, a na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. oskarżonego **N. R. (poprzednie nazwisko M. K.)** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego w pkt **2** części wstępnej wyroku, wyczerpującego znamiona występku z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to skazuje go, a na podstawie art. 286 § 1 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

III. oskarżonego **N. R. (poprzednie nazwisko M. K.)** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego w pkt **3** części wstępnej wyroku, wyczerpującego znamiona występku z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i za to skazuje go, a na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

IV. oskarżonego **N. R. (poprzednie nazwisko M. K.)** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego w pkt **4** części wstępnej wyroku, wyczerpującego znamiona występku z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i za to skazuje go, a na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

V. oskarżonego **N. R. (poprzednie nazwisko M. K.)** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego w pkt **5** części wstępnej wyroku, wyczerpującego znamiona występku z art. 270 § 1 kk i za to skazuje go, a na podstawie art. 270 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

VI. oskarżonego **N. R. (poprzednie nazwisko M. K.)** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego w pkt **6** części wstępnej wyroku, wyczerpującego znamiona występku z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to skazuje go, a na podstawie art. 270 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 85 § 1 kk w zw. z art. 86 § 1 kk orzeczone w pkt I-VI wobec oskarżonego **N. R. (poprzednie nazwisko M. K.)** kary pozbawienia wolności łączy i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. **na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego N. R. (poprzednie nazwisko M. K.) w pkt VII kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach od 17 października 2013 r. do dnia 9 maja 2014r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności odpowiada jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;**

IX. na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- (...) Przyrodniczo-Humanistycznego w S. kwoty 35 028,00 (trzydziestu pięciu tysięcy dwudziestu ośmiu 00/100) złotych,
- Uczelni Ł. w W. kwoty 56 472,00 (pięćdziesięciu sześciu tysięcy czterystu siedemdziesięciu dwóch 00/100) złotych,
- Wyższej Szkoły (...) w O. kwoty 32 858,70 (trzydziestu dwóch tysięcy ośmuset pięćdziesięciu ośmiu 70/100) złotych,

X. na podstawie art. 41 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu wykonywania zawodu nauczyciela akademickiego, adwokata i radcy prawnego na okres 6 (sześciu) lat;

XI. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt **VIII K 63/14**

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. od 1 lipca 1997 r. do 18 czerwca 2002 r. był zatrudniony na stanowisku Sędziego Sądu Rejonowego w Piszcu. Na podstawie wyroku Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. z dn. 18 czerwca 2002 r. został wydalony z urzędu sędziowskiego. Powodem takiej decyzji Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. były nieprawidłowości przy rozliczaniu delegacji oraz przy zakupie lodówki na wyposażenie pokoju zajmowanego przez niego w budynkach wymienionego wyżej Sądu.

M. K. (po zmianie nazwiska N. R.) w okresie od 18 czerwca 2002 r. do 19 grudnia 2002 r.:

- podrobił dokument adresowany do Sędziego Sądu Rejonowego Mariusza Kornilowicza, datowany na dzień 18 czerwca 2002 r., opatrzony nagłówkiem „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu” w ten sposób, że po uprzednim wydrukowaniu tekstu dokumentu, na nadrukowanym sformułowaniu o treści: „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu”, w ten sposób, że po uprzednim wydrukowaniu tekstu dokumentu, na nadrukowanym sformułowaniu o treści: „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu M. L.” nakreślił nieczytelny podpis M. L. oraz naniósł, metodą kopiowania, przy użyciu komputerowej drukarki laserowej, plik graficzny z nagłówkiem o treści: „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu”, który następnie przedłożył jako autentyczny w dniu 20 listopada 2002 r. w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w O.,

- podrobił dokument zatytułowany „zaświadczenie”, opatrzony nagłówkiem „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu” w ten sposób, że po uprzednim wydrukowaniu tekstu dokumentu, naniósł metodą kopiowania, przy użyciu komputerowej drukarki laserowej, plik graficzny o treści „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu M. L.” wraz z nakreślonym na nim nieczytelnym podpisem M. L. oraz w ten sam sposób naniósł na tenże dokument nagłówek o treści: „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu”, który następnie przedłożył jako autentyczny w dniu 11 lipca 2002 r. w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w O.,

- podrobił dokument zatytułowany „Opinia Służbowa dotycząca Sędziego Sądu Rejonowego w Piszcu - M. K.”, opatrzony nagłówkiem „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu”, w ten sposób, że po uprzednim wydrukowaniu tekstu dokumentu, na sformułowaniu o treści: „Prezes Sądu Rejonowego M. L.” nakreślił nieczytelny podpis M. L., który następnie przedłożył jako autentyczny w dniu 19 sierpnia 2002 r. w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w O.,

co skutkowało podjęciem uchwały nr 156/ (...) Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w O., z dnia 19 grudnia 2002 i wpisaniu go na listę radców prawnych.

M. K. w bliżej nieokreślonym okresie przed 27 sierpnia 2009 r. prowadził rozmowy z prof. J. S. (2) – dziekanem Wydziału Prawa i Administracji Wyższej Szkoły (...) na temat możliwości jego zatrudnienia na uczelni. Do września 2011 r, Rektorem Uczelni był P. M..

W toku rekrutacji, P. M. rozmawiał o zatrudnieniu M. K. z prof. J. S. (2), a następnie J. S. (3). Do Uczelni wpłynęło CV M. K., z którego wynikało, że miał spory dorobek naukowo-dydaktyczny, posiadał tytuł naukowy doktora habilitowanego i podjęto decyzję o jego zatrudnieniu. W dniu 27 sierpnia 2009 r. Uczelnia zawarła z M. K. umowę o pracę w Wyższej Szkoły (...) i od dnia 1 października 2009 r. był on zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego. W okresie od 1 października 2009 do 19 lutego 2010 r. oskarżony przebywał na urlopie bezpłatnym.

A. O. zajmowała się na Uczelni sprawami kadrowymi i wielokrotnie na wniosek przełożonych zwracała się z prośbą do M. K. o dostarczenie brakujących dokumentów potwierdzających jego wykształcenie.

W związku z niedostarczeniem przez niego dokumentów, w dniu 9 września 2010 r. wypowiedziano oskarżonemu umowę o pracę.

Suma kosztów poniesionych przez Wyższą Szkołę (...) w W. z tytułu zatrudnienia M. K. w okresie od 19 lutego 2010 roku do 9 września 2010 roku, wyniosła 23.047,62 złotych.

Wynagrodzenie M. K. nie odbiegało od średniej oferowanej na stanowisku profesora uczelnianego i gdyby władze uczelni wiedziały, że oskarżony nie posiada tytułu doktora habilitowanego, nie zaproponowano by mu stawki obowiązującej na stanowisku profesora.

M. K., posługując się danymi N. R. w dniu 25 stycznia 2010 roku zwrócił się do Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego z zapytaniem o możliwości zatrudniania w polskich szkołach wyższych osób posiadających stopnie naukowe lub tytuły zawodowe uzyskane za granicą.

Jego zapytaniem zajmowała się m.in. M. B. (3), która była starszym specjalistą w Wydziale Uznawalności Wykształcenia Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, do której obowiązków należało między innymi opiniowanie zagranicznych dokumentów potwierdzających wykształcenie pod kątem ich uznania w Polsce. Kontaktowała się bezpośrednio z N. R., w sprawie jego zapytania i poprosiła o przesłanie dyplomów, co N. R. uczynił, lecz ostatecznie zrezygnował z chęci otrzymania opinii, a jedynie poprosił o informację dotyczącą możliwości zatrudniania w Polsce osób posiadających dyplomy zagranicznych uczelni. Z (...) w dn. 4 marca 2010 r. zostało wysłane do N. R. pismo, informujące o możliwości zatrudniania w polskich szkołach wyższych osób posiadających stopnie naukowe lub tytuły zawodowe uzyskane za granicą, w oparciu o przepis art. 109 ust. 3a ustawy z dn. 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym. Przesłane do N. R. pismo, stanowiło dla niego wzór do stworzenia sfalszowanego dokumentu.

N. R., w bliżej nieokreślonym czasie podrobił dokumenty z F. U. w B. oraz (...) V. L. J. (...). W toku badań znalezionego w mieszkaniu N. R. sprzętu komputerowego, zatrzymanego w dn. 21 grudnia 2011 r., ustalono, że na dysku twardym 3,5 cala model (...) firmy (...) należącym do N. R. znajdowały się 4 pliki M. W. o nazwach (...)„.doc”, „doktorarbeit (...).doc”, „doktorarbeit.doc”, „podziękowanie rosenkranz.doc”, które stanowiły elektroniczne odpowiedniki dokumentów, którymi posługiwał się w toku zatrudnienia na pokrzywdzonych uczelniach.

Tłumaczenia podrobionych dokumentów, podpisane przez tłumacza D. K. nie stanowiły jej autorskich przekładów, a stanowią jedynie poświadczenia przesłanych jej drogą e-mailową zeskanowanych dyplomów i ich tłumaczeń. Poświadczenia zostały dokonane poprzez przystawienie pieczęci tłumacza i złożenie podpisu.

M. K., posługując się danymi osobowymi N. R. w dniu 1 lutego 2010 roku został zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego Wyższej Szkoły (...) w O..

W bliżej nieokreślonym czasie, w okresie od 1 lutego 2010 roku do 31 marca 2011 roku przedstawił na uczelni kopie podrobionych dokumentów w postaci pisma Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 4 marca 2010 roku, zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 18 maja 1996 roku pracy doktorskiej w F. U. w B., zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 15 listopada 2006 roku rozprawy habilitacyjnej w (...) V. L. J. (...), listu polecającego wystawionego przez prof. G. M. z (...) V. L. J. (...) datowanego na dzień 8 lutego 2010 roku. Podczas przyjmowania N. R. w poczet wykładowców uczelni, nie dokonywano weryfikacji jego dyplomów.

N. R. prowadził zajęcia ze studentami i przeprowadzał egzaminy, które po odejściu N. R. z uczelni musiały zostać powtórzone. Gdy w marcu 2011 r. nabrano podejrzeń, odnośnie kwalifikacji oskarżonego, Rektor Wyższej Szkoły (...) w O. A. P. podjął decyzję o wszczęciu postępowania wyjaśniającego na uczelni. Po przeprowadzonej rozmowie, oskarżony złożył wniosek o rozwiązanie stosunku pracy za porozumieniem stron z dniem 31 marca 2011 r. na co A. P. wyraził zgodę.

Suma kosztów poniesionych przez Wyższą Szkołę (...) w O. z tytułu zatrudnienia N. R. w okresie od 1 lutego 2010 roku do dnia 31 marca 2011 r. wynosiła 32.858,70 złotych.

Pokrzywdzona uczelnia wyraziła stanowisko, z którego wynika, iż gdyby władze uczelni miały wiedzę o nieposiadaniu przez oskarżonego stopni naukowych o posiadaniu, których zapewniał, nie podjęłyby decyzji o jego zatrudnieniu na tym stanowisku.

M. K., posługując się danymi N. R. podjął zatrudnienie w Wyższej Szkole Businessu, Administracji i (...) Komputerowych w W. od dnia 16 marca 2010 r. do dnia 16 marca 2012 r. na stanowisku docenta. W trakcie zatrudniania przedstawił podrobione dokumenty w postaci pisma Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 4 marca 2010 roku, zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 18 maja 1996 roku pracy doktorskiej wydanego przez F. U. w B. i zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 15 listopada 2006 roku rozprawy habilitacyjnej wydanego przez (...) V. L. J. (...).

Dyrektor Biura Spraw Osobowych w Wyższej Szkole Businessu, Administracji i (...) Komputerowych w W. J. Ł., przedstawił stanowisko władz uczelni, z którego wynika, że N. R. nie doprowadził uczelni do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, albowiem zajęcia przez niego prowadzone charakteryzowały się wysokim poziomem merytorycznym, a wynagrodzenie, które otrzymywał nie było wysokie.

Oskarżony w 2009 roku, przedstawiając się jako M. K., skontaktował się mailowo ze świadkiem Z. L., który wówczas pełnił funkcję Dziekana Wydziału Prawa na Uczelni Ł. w W.. Wymiana wiadomości dotyczyła rozważenia możliwości zatrudnienia oskarżonego na samodzielnym stanowisku naukowym. Podczas bezpośredniego spotkania świadka z oskarżonym, Z. L. wyraził zainteresowanie współpracą z M. K., a także wyraził zgodę na posługiwanie się przez oskarżonego nazwiskiem N. R.. W toku procesu rekrutacji, po uzyskaniu zgody władz uczelni, oskarżony został zatrudniony na podstawie umowy o pracę z dn. 18 czerwca 2010 na stanowisku profesora nadzwyczajnego Uczelni Ł. w W. i rozpoczął pracę z dniem 1 października 2010 r.

W toku rekrutacji, N. R. przedstawił kopie podrobionych dokumentów w postaci pisma Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 4 marca 2010 roku, zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 18 maja 1996 roku pracy doktorskiej wydanego przez F. U. w B., zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 15 listopada 2006 roku rozprawy habilitacyjnej wydanego przez (...) V. L. J. (...), listu polecającego wystawionego przez prof. G. M. z (...) V. L. J. (...) datowanego na dzień 8 lutego 2010 roku.

Po bezskutecznych próbach uzyskania od oskarżonego dyplomów, informacje Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, a także doniesień prasowych na temat oskarżonego Uczelnia podjęła decyzję o jego dyscyplinarnym zwolnieniu

Suma kosztów poniesionych przez Uczelnię Ł. w W. w związku z zatrudnieniem N. R. w okresie od 1 października 2010 roku do 1 marca 2011 roku wynosiła 57.452 złote. Różnica pomiędzy wynagrodzeniami pracowników zatrudnionych w stopniu magistra, a doktora habilitowanego była średnio 3-4 krotna i N. R. nie zostałby zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego, gdyby władze uczelni miały wiedzę o nieposiadaniu przez oskarżonego stopni naukowych, którymi się legitymował.

M. K., posługując się danymi osobowymi N. R., został zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego na Uniwersytecie Przyrodniczo-Humanistycznym w S. od dnia 1 października 2010 roku.

W toku rekrutacji, N. R. przedstawił kopie podrobionych dokumentów w postaci pisma Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 4 marca 2010 roku, zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 18 maja 1996 roku pracy doktorskiej wydanego przez F. U. w B., zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 15 listopada 2006 roku rozprawy habilitacyjnej wydanego przez (...) V. L. J. (...), listu polecającego wystawionego przez prof. G. M. z (...) V. L. J. (...) datowanego na dzień 8 lutego 2010 roku.

Po podpisaniu umowy z N. R., kierownik do spraw pracowniczych (...) Przyrodniczo-Humanistycznego w S. M. D. (2) wystąpił do właściwego Departamentu (...) z prośbą o potwierdzenie prawdziwości dokumentów przedstawionych przez N. R. i na początku marca 2011 roku otrzymał informację z Ministerstwa, że wskazane w treści dokumentów instytucje, ich nie wystawiły. Po wszczęciu postępowania wyjaśniającego na uczelni, N. R. zapewniał świadka M. D. (2), że dostarczy oryginały przedstawionych dokumentów, lecz tego nie uczynił. W drugiej połowie marca 2011 roku oskarżony został odsunięty od prowadzenia zajęć ze studentami, zaś z dniem 6 maja 2011 roku rozwiązano z nim umowę o pracę.

Suma kosztów poniesionych przez (...) Przyrodniczo-Humanistyczny w S. w związku z zatrudnieniem N. R. w okresie od 1 października 2010 roku do 6 maja 2011 roku na stanowisku profesora nadzwyczajnego wynosiła 35.028 złotych. Gdyby władze uczelni miały wiedzę o nieposiadaniu przez oskarżonego stopni naukowych, którymi się legitymował, nie podjęłyby decyzji o jego zatrudnieniu na tym stanowisku.

W dniu 28 lipca 2014 r., została wydana decyzja administracyjna o zmianie imienia i nazwiska oskarżonego z M. K. na N. R..

N. R. był uprzednio karany za czyny przeciwko mieniu wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 18 maja 2015 r., sygn. XVIII K 230/14.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

częściowe wyjaśnienia oskarżonego N. R. (k. 454-455, 492-493, 690-692, 1117, 1309), zeznania świadków: M. L. (k. 730-731, 1065-1067, 1533-1534), A. O. (k. 1431-1432), P. M. (k. 2183-2184), M. B. (3) (k. 194-197, 1341-1344), D. K. (k. 40v, 1601), A. P. (k. 174-176, 1429-1431), J. Ł. (k. 102-103, 1344-1345), W. C. (k. 74-75, 1380-1382), E. J. (k. 2053-2055), Z. L. (k. 2120-2123), M. D. (2) (k. 121-123, 1310-1312),

zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa (k: 1-2), pismo do (...) W-wa I (k: 9), zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa wraz z załącznikami (k: 10-25), zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa wraz z załącznikami (k: 27-45), kserokopie artykułów prasowych (k: 57-59), zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa wraz z załącznikami (k: 64-71), protokół ustnego zawiadomienia o przestępstwie (k: 74-75), załączniki do protokołu ustnego zawiadomienia o przestępstwie (k: 76-86), karta wynagrodzeń (k: 99-100), pismo Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (k: 104-105), kserokopie notatki i pisma (k: 106-107), pismo do (...) W-wa I wraz z załącznikiem – karta wynagrodzeń (k: 108-109), pismo do

(...) W-wa I wraz z załącznikiem – karta wynagrodzeń (k: 111-114), pismo do (...) W-wa I wraz z załącznikiem – karta zarobkowa (k: 116-117), protokół ustnego zawiadomienia o przestępstwie (k: 121-123), załączniki do protokołu przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie – kopie pisma (...) z dnia 14/03/2011r. oraz kopie akt osobowych (k.124-168), protokół ustnego zawiadomienia o przestępstwie (k: 174-176), kserokopia pisma (...) do N. R. (k: 198), kserokopia pisma (...) Przyrodniczo-Humanistycznego w S. wraz z załącznikami (k: 199-211), pismo (...) kserokopia (k: 216), wyrok Sądu Dyscyplinarnego wraz z uzasadnieniem - kserokopia (k: 217-220), protokół przeszukania oraz spis i opis rzeczy (k: 222-233), dokumentacja (w koszulce biurowej) (k: 234), pismo do (...) W-wa I wraz z załącznikami (k: 249-252, 255-258), wydruk artykułu prasowego (k: 264-265), pismo Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w S. wraz z załącznikami (k: 271-294), pismo Wyższej Szkoły (...) w O. wraz z załącznikami (k: 296-310), odpis wyroku (k: 317-321), pismo Uczelni Ł. wraz z załącznikami (k: 324-332), odpis wyroku (k: 336-338), pismo Prywatnej Wyższej Szkoły (...) w W. wraz z załącznikami (k: 343-364), protokół zatrzymania osoby (k: 421-422), opinia z przeprowadzonych badań komputerowych wraz z załącznikiem (k: 428-445), stwierdzenie tożsamości (k: 464), protokół zatrzymania osoby (k: 474), kserokopie dokumentacji i wydruki komputerowe (k: 523-536), kserokopia umowy zlecenia (k: 551), protokół przeszukania, spis i opis rzeczy wraz z załącznikami – kopie dokumentów (paszporty) (k: 558-575), zestawienie wynagrodzenia pracownika (k: 588), protokół zatrzymania rzeczy, spis i opis rzeczy oraz załącznik – akta osobowe (k: 603-668), zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa wraz z załącznikami (k: 702-709), pismo (...) wraz z załącznikiem (k: 725-726), pismo (...) (k: 732), pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Piszcu wraz z załącznikami (k: 734-739), pismo Prezesa Sądu Okręgowego w Olsztynie wraz z załącznikami – akta osobowe (k: 740), akta osobowe nr PS/544 dotyczące M. K. (k: 740-846), protokół pobrania materiału porównawczego (k. 850), próbki pisma ręcznego (w kopercie) (k. 851), pismo z SR w Piszcu wraz z załącznikami – kserokopie korespondencji (k. 852-867), opinia służbowa oraz pisma przewodnie (w koszulce biurowej) (k. 887), wydruki art. prasowych (k. 918-921), pismo z (...) (k. 949, 951), zaświadczenie (w koszulce biurowej) (k. 952), opinia służbowa (w koszulce biurowej) (k. 953), pismo z SR w Piszcu (k. 954), kserokopia korespondencji SR w Piszcu (k. 956-977), pismo przewodnie i kserokopie akt postępowania dyscyplinarnego (k. 978-998), opinia biegłego, wraz z załącznikami (k. 1012-1038, 2360-231), pismo (...) wraz z załącznikami (k. 1041-1049), kserokopia odpisu skróconego aktu urodzenia (k. 1093), odpis zupełny aktu urodzenia (k. 1095), odpis z rejestru uczelni niepublicznych (k. 1288-1203), statut uczelni Ł. (k. 1296), odpis skrócony aktu zgonu D. K. (k. 1583), decyzja o zmianie imienia i nazwiska oskarżonego (k. 1625), wywiad środowiskowy (k. 1636-1637), odpis decyzji o zmianie nazwiska z datą ostateczną (k. 1701), pismo z prywatnej Wyższej Szkoły (...) wraz z załącznikami (k. 1706-1734), pismo z uczelni Ł. wraz z załącznikami (k. 1738-1816), pismo z (...) Przyrodniczo-Humanistycznego w S. wraz z załącznikami (k. 1817-1926), pismo z uczelni (...) Handlowej im. H. C. wraz z załącznikami (k. 1946-1950), pismo z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego wraz z załącznikami (k. 1951-1962), pismo z Wyższej Szkoły (...) w otwocku wraz z załącznikami (k. 1975-2023), dane z US w P. dot. sytuacji finansowej oskarżonego (k. 2172-2175, 2193-2196), kserokopia wyroku (k. 2229-2232), dane o karalności (k: 245, 253-254, 947-948, (...), (...), (...), 2076, (...), (...), (...), 2220- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...)).

Oskarżony **N. R.** (poprzednie nazwisko: **M. K.**), przesłuchiwany w dn. 24 października 2013 r. w toku postępowania przygotowawczego przyznał się co do faktów opisanych w stawianych mu zarzutach dotyczących działania na szkodę uczelni wyższych, lecz kwestionował ich prawnokarną ocenę. Przyznał, że podrobił i przedstawił sfałszowane dokumenty, tak jak zostało to przedstawione w zarzutach. Wyjaśnił, że działał w interesie społecznym, a jego zamiarem nie było doprowadzenie uczelni do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i osiągnięcie korzyści majątkowej. Oskarżony pobierał pieniądze za wykonywanie obowiązków na powierzonych mu stanowiskach. W jego ocenie, interes społeczny polegał na tym, że oskarżony wykorzystał nazwisko jakiego używał w Izraelu, a jego działanie spowodowane było złą sytuacją w szkolnictwie wyższym, jaką zaobserwował podczas wcześniejszej pracy. Polegało to na tym, że uczelnie zatrudniały osoby z zagranicy, które nie posiadają wymaganych stopni naukowych. Uczelnie zatrudniały te osoby, aby pozyskać odpowiednią liczbę wykładowców do osiągnięcia minimum kadrowego, upoważniającego do prowadzenia danego kierunku.

Z wyjaśnień oskarżonego wynika, że w 2010 roku umówił się z Naczelnikiem Wydziału w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego zajmującym się sprawami uznawalności dyplomów. W trakcie rozmowy poinformowano go,

że Ministerstwo nie kontroluje spraw związanych z autentycznością dyplomów. Oskarżony uzyskał informację, że jest to sprawa uczelni, która zatrudnia daną osobę. Oznacza to, że nie ma kontroli, czy pracownik pracuje równoległe na kilku uczelniach. Oskarżony jako obywatel Izraela, postanowił wykorzystać swoje prawdziwe dane, tj. N. R.. Jest to nazwisko jego babci. Oskarżony postawił na szalę całą swoją przeszłość. Był radcą prawnym, lecz nie wykonywał czynnie zawodu radcy prawnego. Wcześniej był sędzią, ale przestał nim być, ponieważ został wydalony z zawodu.

Oskarżony wyjaśnił, że posiada doktorat i habilitację jako M. K., obronione na uczelni niemieckiej ale nie podał nazwy tej uczelni. Po skończeniu szkoły rabinackiej zostawił całą przeszłość za sobą. Jako M. K. zdał w maju 2013 r. egzaminy na (...) J. i został przyjęty na pierwszy rok studiów stacjonarnych w Instytucie (...). Oskarżony wytwarzał kwestionowane dokumenty na komputerze, osobiście przygotowywał je w języku hebrajskim i niemieckim. Ich autentyczność nie wzbudzała podejrzeń na pokrzywdzonych uczelniach, wskazał, że nostryfikacja nie była konieczna.

W toku dalszych wyjaśnień podał, że dokumentów izraelskich używał tylko w Izraelu. Poza szkołą rabinacką nie kończył tam żadnej szkoły, a po jej ukończeniu doradzono mu studia na Uniwersytecie J.. W Izraelu nie ma żadnej habilitacji. Celem oskarżonego było obnażenie całego systemu szkolnictwa, który pozwala na pracę jako wykładowcy, profesora, osoby, która nie ma kwalifikacji. W biurze tłumaczeń, nikogo nie interesowało, że nie miał oryginału dokumentów, to były kopie tego, co podrobił. Jedyną rzeczą jaką interesowała uczelnię, to termin rozpoczęcia pracy. Oskarżony wyjaśnił, że do pracy na uczelniach zgłaszał się drogą mailową, wiadomości podpisywał jako M. K.. Z jego relacji wynika, że na uczelniach przeprowadzał egzaminy z przydzielonych mu przedmiotów, to było prawo cywilne, postępowanie egzekucyjne w administracji, a na ostatniej uczelni nawet kryminalistyka. Oskarżony prowadził również zajęcia z zakresu prawa międzynarodowego prywatnego i prawa europejskiego. Zdaniem oskarżonego, nie wyrządził on swoim postępowaniem żadnych negatywnych skutków. Nie było prawnego obowiązku powtarzania egzaminów. Oskarżony prowadził również seminarium licencjackie i magisterskie, lecz formalnie nie doszło do obrony pracy pod jego promocją.

Oskarżony wyjaśnił, że dzwoniła do niego osoba z S. z kadr, informując, że są niejasności z dokumentami oskarżonego. Oskarżony odpowiedział, że to wyjaśni, lecz tego nie uczynił. Rozmowa z osobą z kadr dotyczyła minimum kadrowego w innych uczelniach. Dopiero po kilku dniach, podczas kolejnej rozmowy, jej przedmiotem była kwestia dyplomów. Oskarżony otrzymał pismo z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, dotyczące tego, że daje minimum kadrowe na kilku uczelniach. Oskarżony w Wyższej Szkole (...), Administracji i (...) Komputerowych był zastępcą Dziekana Instytutu (...). Pierwotnie był zatrudniony jako profesor nadzwyczajny, tj. profesor uczelniany w Wyższej Szkole (...), w 2009 roku został zatrudniony przez prof. S.. Oskarżony wyjechał następnie na trzy miesiące do (...) V. L. J. (...) na staż. Na uczelni C. prowadził zajęcia z prawa europejskiego do 30 września 2010 r. jako M. K.. Zakończył pracę, bo wypowiedziano mu stosunek pracy. Profesor S. rozmawiał z nim krótko. W czerwcu, pani z kadr poinformowała oskarżonego, że ma przedłożyć dyplomy. Oskarżony nie posiadał oryginalnych dokumentów jako M. K., bo zaginęły na uczelni C.. Oskarżony miał przeświadczenie, że otrzymywał wynagrodzenie za rzeczywiście wykonywaną pracę, którą wykonywał najlepiej jak potrafił (k. 454-455, 1309).

Oskarżony N. K., przesłuchiwany na posiedzeniu w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania w dn. 25 października 2013 r., ponownie przyznał się co do faktów opisanych w zarzutach, lecz w jego ocenie, te zachowania nie były przestępstwami. Wyjaśnił, że przez ostatnie 3 lata przebywał za granicą, w tym okresie bywał w Polsce, lecz nie miał informacji, że był poszukiwany.

Z wyjaśnień oskarżonego wynika, że miał wykształcenie prawnicze, ukończył na UW Wydział Dziennikarstwa i Nauk Politycznych oraz Wydział Prawa, obronił tytuł magistra na obu wydziałach – w 1991 r. na Wydziale Dziennikarstwa i Nauk Politycznych, a w 1992 r. na Wydziale Prawa. W 1992 r. obronił pracę doktorską w Niemczech, na Uniwersytecie w B., to jest (...) W. U.. W 1999r. zrobił pracę habilitacyjną na tym samym Uniwersytecie, uzyskał tytuł doktora habilitowanego z kierunku prawo międzynarodowe. Tych dyplomów oskarżony nie nostryfikował w Polsce. W 1995 r. albo w 1996 r. przez kilka miesięcy do nazwiska K. miał dopisek K., a w Izraelu używał nazwiska N. R.. Oskarżony będąc Żydem, przyjął w Izraelu w 2009 r. nazwisko swojej babki – R.. Oskarżony wyjaśnił, że posiadał dokumenty wydane na to nazwisko, a w Izraelu była tak zasada, że osoba, która przyjeżdża i otrzymuje obywatelstwo, może nosić

nazwisko jakie chce, może nosić dotychczasowe, lub je zmienić. Oskarżony zmienił nazwisko w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Państwa Izrael i tam w dokumentach widnieje pod tym nazwiskiem i miał paszport na takie nazwisko. Oskarżony oświadczył, że wszelkie podróże jakie odbywał, odbywał na paszporcie polskim. Paszporty znajdowały się w mieszkaniu oskarżonego w K., a został zatrzymany na studiach z legitymacją studencką. Oskarżony wyjaśnił, że powiadomił wszystkie uczelnie, że miał dwa nazwiska w Polsce inne i w Izraelu inne. Jego celem było obnażenie nieprawidłowości w szkolnictwie wyższym (k. 492-493, 1309).

Podczas kolejnego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym, w dniu 23 grudnia 2013 r., oskarżony N. R. podtrzymał dotychczas złożone wyjaśnienia, lecz nie przyznał się do zarzutu działania na szkodę Wyższej Szkoły (...). Wyjaśnił, że znał profesora S., który zaproponował mu kiedyś spotkanie w siedzibie uczelni. Podczas spotkania, prof. S. miał przedstawić oskarżonemu perspektywę zatrudnienia, opisał czym miałyby się zajmować i zaproponował pracę w Instytucie (...) na Uczelni im. C.. Oskarżony nie pamiętał już struktury uczelni, ale po krótkim przemyśleniu propozycji, zgodził się na pracę. Po kilku dniach dostarczył kwestionariusz, podanie i oryginały dyplomów do skserowania. To był dyplom doktorski, a tematy doktoratu i habilitacji były identyczne, jak w przypadku pozostałych zarzutów przedstawionych oskarżonemu. Profesor powiedział wówczas oskarżonemu, że umowa o pracę będzie przygotowana w ciągu kilku dni, a następnie w jego obecności została podpisana. Oskarżony wystąpił o urlop naukowy, który został mu udzielony – to było w okresie od września 2009 r. do lutego 2010 r. Po śmierci profesora S., była propozycja, aby oskarżony został dyrektorem Instytutu (...). Rektor powiedział, że rozważał kandydaturę oskarżonego. Oskarżony wyjaśnił, że nie pamięta, by składał oświadczenia o zaliczeniu go do minimum kadrowego.

Z relacji oskarżonego wynika, że gdy profesor S. został dyrektorem, to zrobił przegląd kadr i dostrzegł brak dyplomów oskarżonego. Oskarżony był zaskoczony tą sytuacją i wyjaśnił, że formalnie był zatrudniony na uczelni do 30 września 2010 r., a umowa została wypowiedziana na podstawie 3 miesięcznego wypowiedzenia (k. 691, 1309).

Oskarżony N. R., przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym w dn. 24 października 2013 r. w odniesieniu do zarzutu podrobienia dokumentów w celu uzyskania wpisu na listę radców prawnych oświadczył, że nie przyznaje się do jego popełnienia i odmówił złożenia wyjaśnień (k. 1117, 1309).

W toku przesłuchania na rozprawie głównej, oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów i podtrzymał uprzednio złożone wyjaśnienia z k. 454-455, 492-493, 690-692 i 1117. Odnosząc się do wyjaśnień zawartych w protokole przesłuchania z k. 492-493 oświadczył nadto, że konsekwentnie przyznaje się do faktów, zaś kwestionuje prawnokarną ocenę swojego zachowania oraz w odniesieniu do wyjaśnień z k. 690-692 oświadczył, że nie zostały mu zwrócone oryginały dyplomów, a ich kopie (k. 1309).

Wyjaśnienia oskarżonego wraz z pozostałymi dowodami ujawnionymi na rozprawie Sąd ocenił w oparciu o reguły art. 7 kpk, zgodnie z którymi Sąd ocenia dowody swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego w zakresie zarzutów z pkt. 1, 3, 4 i 5 aktu oskarżenia za wiarygodne, za wyjątkiem fragmentów, w których usiłował wykazać, że swoim działaniem nie doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem uczelni wskazanych w pkt 1, 3, 4 aktu oskarżenia. Należy zaznaczyć, że zarzut z pkt. 5 aktu oskarżenia dotyczył jedynie czynu kwalifikowanego z art. 270 § 1 kk.

N. R. w toku postępowania nie kwestionował, że podjął pracę w Wyższej Szkole (...) w O., Uczelni Ł. w W., Uniwersytecie Przyrodniczo-Humanistycznym w S. oraz Wyższej Szkole Businessu, Administracji i (...) Komputerowych w W. na podstawie sfalszowanych dokumentów potwierdzających posiadane przez niego stopnie naukowe. W tym zakresie, jego wyjaśnienia nie budzą wątpliwości i znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków A. P., W. C., Z. L., M. D. (2) oraz J. Ł., którzy jako pracownicy poszczególnych uczelni, mieli kontakt z oskarżonym podczas rekrutacji i widzieli kwestionowane dokumenty.

Zatrudniając się w charakterze nauczyciela akademickiego na ww. uczelniach, oskarżony N. R. przedstawił dokument w postaci pisma Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 4 marca 2010 roku (k. 13, nadto na innych kartach),

którego oryginalna treść dotyczyła jedynie poinformowania N. R. o możliwości zatrudniania w polskich szkołach wyższych osób posiadających stopnie naukowe lub tytuły zawodowe uzyskane za granicą, w oparciu o przepis art. 109 ust. 3a ustawy z dn. 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (k. 24, nadto na innych kartach) zgodnie z informacją Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (k. 211), co prowadzi do wniosku, że oskarżony przerobił treść oryginalnego dokumentu.

Oprócz spreparowania ww. pisma, oskarżony przedstawił dokumenty w postaci podrobionego zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 18 maja 1996 roku pracy doktorskiej wydanego przez F. U. w B. wraz z tłumaczeniem na język polski (k. 31-32, nadto na innych kartach), zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 15 listopada 2006 roku rozprawy habilitacyjnej wydanego przez (...) V. L. J. (...) (k. 29-30, nadto na innych kartach), listu polecającego wystawionego przez prof. G. M. z (...) V. L. J. (...) datowanego na dzień 8 lutego 2010 roku (k. 291-292, nadto na innych kartach), co wynika z treści pism Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 25 maja 2011 r. kierowanego do władz Uczelni Ł. (k. 76), z dn. 14 marca 2011 r. kierowanego do władz (...) Przyrodniczo-Humanistycznego w S. (k. 124) oraz z dn. 4 maja 2011 r. kierowanego do władz Wyższej Szkoły (...) w O. (k. 1998), powołujące się na informacje z treści pisma pełnomocnika Instytutu (...) w J. (k. 207-208) oraz Dziekana Wydziału Nauk Prawnych W. (...) w B. (k. 209). Ponadto, z treści pisma prof. G. M. z Instytutu (...) w J. również wynika, że Instytut nie przyznaje dyplomów akademickich ani stopni naukowych, ani dr N. R., ani M. K. nie są im znani, jak również żaden z nich nie jest zatrudniony w Instytucie (k. 42, tłum.: k. 44-45).

Na temat powyższych okoliczności zeznawała świadek **M. B. (3)** (k. 194-197, 1341-1344), która była starszym specjalistą w Wydziale Uznawalności Wykształcenia Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, do której obowiązków należało między innymi opiniowanie zagranicznych dokumentów potwierdzających wykształcenie pod kątem ich uznania w Polsce. Z treści jej depozycji wynika, że N. R. przesłał do Ministerstwa pismo (k. 1953), w którym prosił o opinię w sprawie możliwości podjęcia zatrudnienia na uczelni wyższej przez osobę posiadającą dyplom uczelni zagranicznej. Świadek kontaktowała się bezpośrednio z oskarżonym, który przesłał do Ministerstwa kopie swoim dyplomów, lecz ostatecznie zrezygnował z chęci otrzymania opinii, a jedynie poprosił o informację dotyczącą możliwości zatrudniania w Polsce osób posiadających dyplomy zagranicznych uczelni. Świadek potwierdziła, że z Ministerstwa w dn. 4 marca 2010 r. (k. 24) zostało wysłane do oskarżonego pismo, które w jej przekonaniu stanowiło dla oskarżonego fundament do spreparowania pisma (k. 13), którym następnie posługiwał się w toku rekrutacji na stanowiska w uczelniach. W ocenie Sądu, zeznania świadka M. B. (3) zasługują w pełni na obdarzenie wiarą. Świadek przedstawiła kompleksową relację wydarzeń o których wiedzę posiadała z uwagi na wykonywane stanowisko oraz bezpośredni kontakt z oskarżonym, a jej zeznania w pełni korespondują z treścią wyjaśnień oskarżonego i zgromadzoną w tym zakresie dokumentacją.

Okoliczność, iż oskarżony podrobił dokumenty z F. U. w B. oraz (...) V. L. J. (...) znajduje również oparcie w treści opinii biegłego z zakresu informatyki (k. 428-445). Biegły po badaniach sprzętu komputerowego zatrzymanego w dn. 21 grudnia 2011 r. w mieszkaniu oskarżonego ustalił, że na dysku twardym 3,5 cala model (...) firmy (...) należącym do N. R. znajdowały się 4 pliki M. W. o nazwach (...)„.doc”, „doktorarbeit (...)„.doc”, „doktorarbeit.doc”, „podziękowanie rosenkranz.doc”. Zdaniem Sądu brak jest wątpliwości, że ujawnione pliki stanowiły spreparowane przez oskarżonego N. R. elektroniczne odpowiedniki dokumentów, którymi posługiwał się w toku zatrudnienia na pokrzywdzonych uczelniach. Zaznaczyć należy, że ujawnione pliki nie zawierały zeskanowanych dokumentów, opatrzonych podpisami rzekomych wystawców, lecz były jedynie możliwymi do edycji projektami pism.

Na podstawie zeznań świadka **D. K.** (k. 40v) Sąd ustalił, że tłumaczenia podrobionych dokumentów nie zostały dokonane na podstawie przedstawionych oryginalnych dyplomów i pism. Świadek, która była tłumaczem, zeznała, że nie widziała oryginalnych dokumentów, a jedynie poświadczyła przesłane jej drogą e-mailową zeskanowane dyplomy i ich tłumaczenia. Poświadczenie zostało dokonane poprzez przystawienie pieczęci tłumacza i złożenie podpisu. Z uwagi na śmierć świadka (akt zgonu – k. 1583), treść jej zeznań Sąd ujawnił przez odczytanie, zgodnie z art. 391 § 1 kpk (k. 1601).

Powyższe ustalenia, w świetle wyjaśnień oskarżonego prowadzą do niebudzących wątpliwości wniosków, że oskarżony N. R. podrobił dokumenty w postaci zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 18 maja 1996 roku pracy doktorskiej wydanego przez F. U. w B. wraz z tłumaczeniem na język polski, zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 15 listopada 2006 roku rozprawy habilitacyjnej wydanego przez (...) V. L. J. (...) oraz listu polecającego wystawionego przez prof. G. M. z (...) V. L. J. (...) datowanego na dzień 8 lutego 2010 roku.

W ocenie Sądu, wyjaśnienia oskarżonego N. R., w których przekonywał, iż w toku swojego zatrudnienia otrzymywał należne mu wynagrodzenie, za świadczoną na rzecz pokrzywdzonych uczelni pracę, stanowią jedynie polemikę z ustaleniami poczynionymi w toku postępowania i nie zasługują na obdarzenie wiarą. Sąd wskazuje, że dla możliwości przypisania oskarżonemu odpowiedzialności karnej za czyny z pkt. 1, 3, 4 i 5 aktu oskarżenia, znaczenie miały jedynie fakty, z których wynika, że przedsięwziął on oszukańcze zabiegi w celu podjęcia zatrudnienia na stanowiskach, których nie mógłby pełnić gdyby nie podrobił dokumentów i nie wprowadził w błąd osób decydujących o jego zatrudnieniu.

Przed przystąpieniem do oceny poszczególnych czynów zarzuconych N. R., należy odnieść się do jego wyjaśnień, w których podał, że posiada doktorat i habilitację jako M. K., obronione na uczelni niemieckiej, której nazwy nie ujawnił. Oskarżony w toku postępowania nie przedstawił żadnych możliwych do zweryfikowania dokumentów, potwierdzających powyższe okoliczności, zatem jego twierdzenia w tym zakresie nie miały żadnego oparcia w zgromadzonych dowodach.

Nie ulega wątpliwości, że oskarżony w kontaktach z pokrzywdzonymi uczelniami – za wyjątkiem Wyższej Szkoły (...) - posługiwał się danymi N. R., które przed 28 lipca 2014 r. znajdowały potwierdzenie jedynie w zagranicznych dokumentach (kserokopie dokumentów – k. 562-563, 564-565), zaś dokumenty potwierdzające jego wykształcenie i stopnie naukowe były wystawione na to nazwisko. Należy wskazać, że w sprawie oskarżonego N. R., dopiero w dniu 28 lipca 2014 r. została wydana decyzja o zmianie imienia i nazwiska (decyzja - k. 1701). Z tego względu, dopiero po tej dacie, mógł on na terenie Rzeczypospolitej posługiwać się danymi N. R., potwierdzonymi w polskich dokumentach (kserokopia dowodu osobistego – k. 1626-1627).

Zdaniem Sądu, posługiwanie się przez oskarżonego nazwiskiem N. R., przed formalną zmianą na terenie Rzeczypospolitej, miało nie tylko wywołać w osobach z którymi się kontaktował przekonanie, że jest on wykształconym kosmopolitą, lecz również ułatwić mu ukrycie swojej kryminalnej przeszłości. Oskarżony jako M. K., był bowiem w trakcie podejmowania pracy na uczelniach, skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dn. 7 października 2008 r. (odpis wyroku – k. 317-321, karta karna - k. 948) za oszustwa popełnione w trakcie jego pracy w Sądzie Rejonowym w Piszcu.

Przechodząc do oceny poszczególnych czynów zarzuconych N. R., Sąd w pierwszej kolejności pochylił się nad okolicznościami czynu popełnionego na szkodę Wyższej Szkoły (...) w O.. W tym zakresie, Sąd swoje ustalenia oparł na dokumentach, zawierających m.in. podrobione dyplomy (k. 27-45, 111-114, 174-176, 296-310, 1975-2023) oraz zeznaniach świadka **A. P.** (k. 174-176, 1429-1431). Zeznania świadka nie budziły wątpliwości Sądu. Przedstawił on informacje, które posiadał w związku z wykonywaną funkcją Rektora Wyższej Szkoły (...) w O., znajdujące pełne oparcie w zgromadzonych dokumentach.

Na podstawie powyższych dowodów, Sąd ustalił, że N. R. został zatrudniony w dn. 1 lutego 2010 roku na stanowisku profesora nadzwyczajnego i gdyby władze uczelni miały wiedzę o nieposiadaniu przez oskarżonego stopni naukowych, którymi się legitymował, nie podjęłyby decyzji o jego zatrudnieniu na tym stanowisku.

Z zeznań świadka A. P. wynika, że podczas przyjmowania oskarżonego w poczet wykładowców uczelni, nie dokonywano weryfikacji jego dyplomów. Oskarżony prowadził zajęcia ze studentami i przeprowadzał egzaminy, które po odejściu N. R. z uczelni musiały zostać powtórzone. W marcu 2011 r., gdy nabrano podejrzeń, odnośnie kwalifikacji oskarżonego, A. P. podjął decyzję o wszczęciu postępowania wyjaśniającego na uczelni. Po rozmowie z oskarżonym, N. R. złożył wniosek o rozwiązanie stosunku pracy za porozumieniem stron z dniem 31 marca 2011 r. (wniosek - k. 2013), na co A. P. wyraził zgodę. Jak wynika z zeznań świadka oraz karty wynagrodzeń pracownika N. R. (k. 37), Wyższa

Szkoła (...) w O. poniosła szkodę w wysokości 32.858,70 złotych w związku zatrudnieniem N. R. w okresie od 1 lutego 2010 roku do dnia 31 marca 2011 r.

Okoliczności czynu popełnionego na szkodę Uczelni Ł. w W., Sąd w pełni ustalił na podstawie dokumentów, zawierających m.in. podrobione dyplomy (k. 64-71, 76-86, 116-117, 324-332, 1288-1293, 1738-1816) oraz zeznań świadków **W. C.** (k. 74-75, 1380-1382), **E. J.** (k. 2053-2055), **Z. L.** (k. 2120-2123). Zeznania powyższych świadków nie budziły wątpliwości, są bowiem spójne i logiczne, zaś treści w nich przedstawione w pełni korespondują ze zgromadzonymi w sprawie dokumentami. Świadkowie zeznawali na temat okoliczności, które zaobserwowali w trakcie swojego zatrudnienia na Uczelni Ł. w W., w związku z pełnionymi obowiązkami służbowymi.

Na podstawie powyższych dowodów, Sąd ustalił, że w 2009 roku oskarżony, przedstawiając się jako M. K., skontaktował się mailowo ze świadkiem Z. L., który wówczas pełnił funkcję Dziekana Wydziału Prawa na Uczelni Ł. w W.. Wymiana wiadomości dotyczyła rozważenia możliwości zatrudnienia oskarżonego na samodzielnym stanowisku naukowym. Podczas bezpośredniego spotkania świadka z oskarżonym, Z. L. wyraził zainteresowanie współpracą z M. K., a także wyraził zgodę na posługiwanie się przez oskarżonego nazwiskiem N. R.. W toku procesu rekrutacji, po uzyskaniu zgody władz uczelni, oskarżony został zatrudniony na podstawie umowy o pracę z dn. 18 czerwca 2010 na stanowisku profesora nadzwyczajnego (umowa – k. 65) i rozpoczął pracę z dniem 1 października 2010 r. Gdyby władze uczelni miały wiedzę o nieposiadaniu przez oskarżonego stopni naukowych, którymi się legitymował, nie podjęłyby decyzji o jego zatrudnieniu na tym stanowisku.

Z zeznań świadka Z. L. wynika, że przelotnie mógł widzieć dokumenty potwierdzające wykształcenie oskarżonego, lecz zaznaczył, że rozmowy jakie prowadził z N. R. nie miały charakteru rozmów kwalifikacyjnych, a dotyczyły realizacji przez niego procesu dydaktycznego na uczelni. Świadek wskazał również, że uzyskanie doktoratu na uczelni w B., a habilitacji w J. nie dziwiło go wówczas i z tego względu nie przywiązywał wagi do treści przedstawionych mu dyplomów. Świadek zeznał, że nie weryfikował merytorycznego przygotowania oskarżonego do prowadzenia zajęć, bo zajmowali się tym specjaliści od poszczególnych działów prawa, zaś odnosząc się do podpisanych przez N. R. dokumentów w związku z zatrudnieniem, oświadczył, że nie należało to do jego kompetencji jako Dziekana. Po ujawnieniu nieprawidłowości związanych z oskarżonym, władze uczelni podjęły decyzję o zaliczeniu części zajęć prowadzonych przez oskarżonego, z uwagi na to, że niewątpliwie posiadał tytuł magistra, natomiast studenci seminarium magisterskiego prowadzonego przez oskarżonego musieli kontynuować zajęcia u innych prowadzących.

Świadek E. J. była zatrudniona w D. Spraw Osobowych Uczelni Ł. zajmowała się wymianą i gromadzeniem dokumentów w związku z zatrudnieniem oskarżonego. Z uwagi na upływ czasu nie pamiętała szczegółów kontaktów z N. R., natomiast podała, że był problem z uzyskaniem od niego oryginałów dokumentacji.

Świadek W. C. pełniła funkcję Dyrektora ds. Osobowych na Uczelni Ł.. Była osobą upoważnioną przez Prezydenta Uczelni Ł. w W. do złożenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa. Z jej zeznań wynika, że po bezskutecznym usiłowaniu uzyskania od oskarżonego dyplomów, informacji Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, a także doniesień prasowych na temat oskarżonego Uczelnia podjęła decyzję o jego dyscyplinarnym zwolnieniu (rozwiązanie umowy o pracę – k. 1811). Ponadto, świadek wskazała, że różnica pomiędzy wynagrodzeniami pracowników zatrudnionych w stopniu magistra, a doktora habilitowanego była średnio 3-4 krotna.

Jak wynika z karty zarobkowej pracownika N. R. (k. 1762), Uczelnia Ł. w W. w związku z zatrudnieniem N. R. w okresie od 1 października 2010 roku do 1 marca 2011 roku poniosła szkodę w wysokości 57.452 złote, co stanowi sumę wypłaconego oskarżonemu wynagrodzenia i kosztów poniesionych na opłaty: składki na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz podatku dochodowego.

Sąd uznał zeznania świadka **Z. R.** (k. 2056-2057) za nieistotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Świadek była przesłuchiwana na okoliczności związane z zatrudnieniem N. R. na Uczelni Ł. w W., niemniej jednak, jak wynika z jej zeznań, nie załatwiała żadnych spraw formalnych oskarżonego, zatem nie posiada własnej wiedzy na temat okoliczności sprawy.

Odnosząc się do czynu popełnionego na szkodę (...) Przyrodniczo-Humanistycznego w S., Sąd wskazuje, że w tym zakresie oparł swoje ustalenia na podstawie dokumentów, zawierających m.in. podrobione dyplomy (k. 9, 108-109, 124-168, 199-211, 271-294, 1817-1926) oraz treści zeznań świadka **M. D. (2)** (k. 121-123, 1310-1312). W ocenie Sądu, treść jego depozycji nie budziła żadnych wątpliwości. Świadek był zatrudniony na Uniwersytecie w charakterze kierownika do spraw pracowniczych i przedstawił informacje, które posiadał w związku z wykonywaną pracą. Jego zeznania znajdują pełne oparcie w pozostałym materiale dowodowym.

Dzięki powyższym dowodom, Sąd ustalił, że N. R. został zatrudniony przez uczelnię na stanowisku profesora nadzwyczajnego od dnia 1 października 2010 roku, gdyby władze uczelni miały wiedzę o nieposiadaniu przez oskarżonego stopni naukowych, którymi się legitymował, nie podjęłyby decyzji o jego zatrudnieniu na tym stanowisku. Z zeznań świadka M. D. (2) wynika, że podczas rekrutacji oskarżony przedstawił kopie dokumentów w postaci dyplomu doktorskiego W. (...) w B., dyplomu habilitacyjnego Instytutu (...) w J. oraz opinii Instytutu w J. wraz z ich przekładem na język polski. Ponadto, oskarżony przedstawił pismo Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Po podpisaniu umowy, świadek wystąpił do właściwego Departamentu (...) z prośbą o potwierdzenie prawdziwości dokumentów przedstawionych przez N. R. i na początku marca 2011 roku otrzymał informację z Ministerstwa, że wskazane w treści dokumentów instytucje, ich nie wystawiły. Po wszczęciu postępowania wyjaśniającego na uczelni, oskarżony zapewniał świadka M. D. (2), że dostarczy oryginały przedstawionych dokumentów, lecz tego nie uczynił. W drugiej połowie marca 2011 roku oskarżony został odsunięty od prowadzenia zajęć ze studentami, zaś z dniem 6 maja 2011 roku rozwiązano z nim umowę o pracę (k. 1829).

Jak wynika z karty wynagrodzeń pracownika N. R. (k. 1823), (...) Przyrodniczo-Humanistyczny w S. w związku z zatrudnieniem N. R. w okresie od 1 października 2010 roku do 6 maja 2011 roku poniosła szkodę w wysokości 35.028 złotych.

Przechodząc do analizy czynu polegającego na posłużeniu się przez oskarżonego fałszywymi dokumentami w trakcie zawierania umowy o pracę z Wyższą Szkołą Businessu, Administracji i (...) Komputerowych w W., Sąd poczynił swoje ustalenia w oparciu o treść dokumentów, zawierających m.in. podrobione dyplomy (k. 99-100, 343-364, 1706-1734) oraz depozycje świadka **J. Ł.** (k. 102-103, 1344-1345). W ocenie Sądu brak jest podstaw do kwestionowania treści zeznań świadka J. Ł. był zatrudniony w charakterze Dyrektora Biura Spraw Osobowych w Wyższej Szkole Businessu, Administracji i (...) Komputerowych w W.. Zeznał, że wiedzę na temat okoliczności zatrudnienia oskarżonego N. R. posiadał jedynie z dokumentów, gdyż zajmował się sprawą oskarżonego dopiero od października 2011 roku. Niemniej jednak, jego depozycje znajdują pełne potwierdzenie w zgromadzonych dokumentach, a sposób formułowania i treść przedstawionych zeznań jest spójna i logiczna.

Na podstawie powyższych dowodów, Sąd stwierdził, że N. R. został zatrudniony na uczelni od dnia 16 marca 2010 r. do dnia 16 marca 2012 r. na stanowisku docenta (umowa – k. 361). Oskarżony w trakcie zawierania umowy o pracę przedstawił dokumenty w postaci kopii tłumaczeń przysięgłych dyplomów zagranicznych uczelni potwierdzających posiadanie przez niego tytułu naukowego doktora habilitowanego prawa. Jak wynika z zeznań świadka J. Ł., władze uczelni doszły do wniosku, że oskarżony nie doprowadził uczelni do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, albowiem zajęcia przez niego prowadzone charakteryzowały się wysokim poziomem merytorycznym, a wynagrodzenie, które otrzymywał oskarżony nie było wysokie.

Zdaniem Sądu, wyjaśnienia oskarżonego w zakresie czynu popełnionego na szkodę Wyższej Szkoły (...), do którego się nie przyznał również nie zasługują na obdarzenie wiarą.

W tym zakresie, Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentów (k. 588, 603-668, 1946-1950) oraz zeznań świadków **A. O.** (k. 1431-1432), **P. M.** (k. 2183-2184). Sąd obdarzył wiarą zeznania powyższych świadków. Treść ich depozycji dotyczy okoliczności sprawy, które poznali wykonując obowiązki zawodowe w Wyższej Szkole (...), ponadto w pełni korespondują ze zgromadzonymi w sprawie dokumentami.

Na podstawie powyższych dowodów, Sąd ustalił, że oskarżony zawarł z Uczelnią w dniu 27 sierpnia 2009 r. umowę o pracę i od dnia 1 października 2009 r. był zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego (umowa - k. 668). W okresie od 1 października do 19 lutego 2010 r. przebywał na urlopie bezpłatnym (świadcstwo pracy – k. 623) W dniu 9 września 2010 r. wypowiedziano oskarżonemu umowę o pracę (wypowiedzenie umowy o pracę -k. 627).

Z zeznań świadka P. M. wynika, że do września 2011 pełnił on funkcję Rektora Wyższej Szkoły (...) w W.. W ramach struktury uczelni istniał Wydział Prawa i Administracji kierowany w owym czasie przez prof. J. S. (2), a następnie J. S. (3). Podczas spotkania z prof. S., świadek powziął informację, że do Uczelni wpłynęło CV M. K., z którego wynika, że miał spory dorobek naukowo-dydaktyczny, posiada tytuł naukowy doktora habilitowanego i podjęto decyzję o jego zatrudnieniu. Z korespondujących ze sobą zeznań świadków P. M. i A. O. wynika, że po pewnym czasie od zatrudnienia M. K., okazało się, że nie dostarczył on dokumentów potwierdzających posiadane wykształcenie. Do oskarżonego wielokrotnie zwracano się z prośbą o dostarczenie brakujących dokumentów. W związku z niedostarczeniem przez niego dokumentów, podjęto decyzję o rozwiązaniu z nim umowy o pracę. Świadek P. M. podał, że wynagrodzenie oskarżonego M. K. nie odbiegało od średniej oferowanej na stanowisku profesora uczelnianego. Powyższe prowadzi do wniosku, że gdyby władze uczelni wiedziały, że oskarżony nie posiada tytułu doktora habilitowanego, nie zaproponowano by mu stawki obowiązującej na stanowisku profesora.

Jak wynika z zestawienia wynagrodzenia pracownika M. K. (k. 588), Wyższa Szkoła (...) w W. w związku z zatrudnieniem M. K. w okresie od lutego-wrzesień 2010 roku poniosła szkodę w wysokości 23.047,62 złotych.

Za niewiarygodne należało uznać również wyjaśnienia oskarżonego N. R., w których nie przyznał się do posłużenia się fałszywymi dokumentami w celu uzyskania wpisu na listę radców prawnych.

Swoje ustalenia w tym zakresie, Sąd oparł na podstawie dokumentów (k. 216, 249-252, 255-258, 702-709, 725-726, 732, 740-846, 949, 951, 1041-1049) opinii biegłego K. B. (1) (k. 1012-1038, 2360-2361) oraz zeznań świadka **M. L.** (k. 730-731, 1065-1067, 1533-1534). W ocenie Sądu, treść jej depozycji nie budziła żadnych wątpliwości. Świadek do 2003 roku pełniła funkcję Prezesa Sądu Rejonowego w Piszcu, do jej kompetencji należał nadzór nad sędziami i pracownikami administracyjnymi. W czasie pełnienia przez świadka funkcji Prezesa, M. K. pracował w SR w Piszcu na stanowisku sędziego. Świadek zeznała, że M. K. został dyscyplinarnie odwołany z pełnienia funkcji sędziego w związku z nieprawidłowościami przy rozliczaniu delegacji i zakupie do sądu łódzki. Odnosząc się do treści pisma z dn. 18 czerwca 2002 na którym widnieje podpis świadka (k. 726). Świadek podała, że nie kojarzy tego pisma, ani okoliczności w jakich rzekomo miała je podpisać. Potwierdziła, że podpis pod tym pismem wyglądał jak świadka, lecz stanowczo stwierdziła, że M. K. nie zrzekł się stanowiska, zatem nie była w stanie wyjaśnić dlaczego jako podstawa odwołania został wskazany art. 68 § 1 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych. Z zeznań świadka M. L. wynika, że świadomie na pewno nie podpisała pisma o takiej treści, ponieważ zwolnienie dyscyplinarne następuje na podstawie art. 68 § 2 wskazanej ustawy.

Odnosząc się do treści zaświadczenia (k. 952), opatrzonego nagłówkiem Prezesa Sądu Rejonowego w Piszcu zeznała, że nie kojarzy takiego dokumentu, ani nie kojarzy żeby M. K. występował o jego sporządzenie. Potwierdziła, że podpis na dokumencie na pierwszy rzut oka wygląda na jej sygnaturę, lecz treść pisma zawiera sformułowania, jakich ona by nie użyła.

Świadek odnosząc się do pisma (k. 953) wskazała, że nawet gdyby nie miała zastrzeżeń do pracy M. K., to jej opinia nie byłaby tak wylewna, ponieważ wiele fragmentów nie miało oparcia w rzeczywistości. Wskazała nadto, że podpis na dokumencie opinii budził jej wątpliwości, a w połączeniu z analizą jej treści, w ocenie świadka niemożliwym było, żeby ona go podpisała.

Z treści depozycji M. L. wynika również, że większość dokumentów administracyjno-służbowych, które podpisywała w trakcie jej pracy w Sądzie Rejonowym w Piszcu, były przygotowywane przez B. W., jednak z jej wiedzy wynika, że pani (...) nie żyje.

Świadek wskazała nadto, że nie kontaktowała się z oskarżonym, którego знаła jako M. K. po jego zwolnieniu ze służby sędziowskiej, ani nie posiadała wiedzy o jego staraniach o wpis na listę radcowską.

Zeznania świadka w zakresie, w jakim kwestionowała prawdziwość przedstawionych jej dokumentów znajdują pełne oparcie w treści sporządzonej opinii biegłego z zakresu badania dokumentów mgr K. B. (1). Na podstawie wniosków zawartych w opinii (k. 1027-1028), Sąd doszedł do przekonania, że podpisy pod pismami z k. 726, 952 i 953 nie zostały nakreślone przez M. L.. Ponadto, paraafa pod tekstem pisma na dokumencie „zaświadczenie” z k. 952 została nadrukowana przy użyciu drukarki laserowej jako plik graficzny, który został skopiowany z innego dokumentu.

Okoliczność, iż oskarżony N. R., jako M. K. został wydalony ze służby sędziowskiej znajduje potwierdzenie w treści wyroku Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. z dn. 18 czerwca 2002 r. (k. 854). oraz świadectwie pracy, przesłanym z Sądu Okręgowego w Olsztynie dotyczące zatrudnienia M. K., z którego wynika, że stosunek pracy ustał w wyniku jego rozwiązania na podstawie art. 82 § 1 pkt. 5 dawnej ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 7, poz. 25 z 1994 r. z późn. zm.), tj. kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby sędziowskiej (k. 858).

Mając na względzie powyższe ustalenia, Sąd nie miał wątpliwości, że uchwała Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w O. nr (...) z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wpisu na listę radców prawnych mgr M. K. (k. 833) została wydana w oparciu o sfalszowane dokumenty, wskazane w treści zarzutu z pkt 6 aktu oskarżenia. Podrobione dokumenty znajdowały się w aktach ewidencyjnych p. M. K. prowadzonych przez Okręgową Izbę Radców Prawnych w W. (pismo przewodnie – k. 815, zaświadczenie – k. 816, pismo z dn. 18 czerwca 2002 r. – k. 811, 832, opinia służbowa – k. 821) na listę której, oskarżony został wpisany na podstawie uchwały Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. z dnia 7 maja 2003 r. (k. 840).

Sąd doszedł do przekonania, że zeznania świadka **M. H.** (k. 909-913, 1534-1535) nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Świadek była przesłuchiwana na okoliczności związane z zatrudnieniem M. K. w Sądzie Rejonowym w Piszcu oraz prowadzeniem jego akt osobowych. Niemniej jednak, jak wynika z jej zeznań, nie miała kontaktu z oskarżonym, jedynie mijała go czasami na korytarzu w sądzie. Ponadto, świadek w 2002 roku nie zajmowała się dokumentami kadrowymi, gdyż leżało to w kompetencjach pani B. W., która już nie żyje. Świadek M. H. przedstawiła ogólne informacje na temat obiegu dokumentów w sądzie, nie była w stanie potwierdzić lub wykluczyć wiarygodności przedstawianych jej pism dotyczących M. K..

Przechodząc do oceny dowodów nieosobowych zgromadzonych w niniejszej sprawie, Sąd uznał opinię biegłego mgr K. B. (1) z zakresu badania dokumentów (k. 1012-1038) za wiarygodną, albowiem nie budzi ona wątpliwości i nie ma podstaw aby kwestionować jej jasność. Biegły wyczerpująco odpowiedział na postawione przez Sąd pytania, a wnioski zawarte w opinii nie zawierają wewnętrznych sprzeczności, są wynikiem prawidłowego rozumowania, zgodnie z zasadami logiki i niebudzącego wątpliwości w świetle wiedzy powszechnej, jaką dysponuje Sąd.

Opiniując na rozprawie w dn. 8 grudnia 2016 r. (k. 2360-2361) biegły K. B. (1) w jasny i pełny sposób wyjaśnił rozbieżności pomiędzy opiniami z dn. 19 czerwca 2012 r. (k. 932-943) i 18 lipca 2012 r. (k. 1012-1038). Wskazał, że w pierwszej opinii wyciągnął błędne wnioski z badań podpisu na dokumencie adresowanym do Prezesa SR w Piszcu wysłaną przez oskarżonego. W pierwszej opinii badał jeden podpis oraz ustalał, z jakiego urządzenia drukującego została sporządzona treść zapisu na dokumencie. Wniosek dotyczący urządzenia drukującego zawarty w pierwszej opinii został podtrzymany, albowiem w późniejszych badaniach nie uległ zmianie, natomiast diametralnie zmieniono wniosek w zakresie wykonawstwa podpisu w postaci parafki i w drugiej opinii został on skorygowany. Biegły wyjaśnił, że przyczyną takiego stanu rzeczy był pobrany materiał porównawczy ale również dodatkowe dokumenty dowodowe, które zawierały podobne podpisy w oryginale. Do badania biegły otrzymał dodatkowo dokument w postaci „opinii służbowej” dotyczącej oskarżonego, z podobnym podpisem, jak na wcześniejszym dokumencie adresowanym do oskarżonego wystawionym przez Prezesa SR w Piszcu z dnia 18 czerwca 2002 r. Opinia służbowa była bez daty i dotarła do badań miesiąc po wydaniu pierwszej opinii. Dokonując analizy sposobu podpisywania w pierwszej opinii, biegły uznał pewne zachwiania w liniach graficznych podpisu kreślonego jednym przyłożeniem środka pisarskiego za cechy incydentalne występujące w grafizmie każdego wykonawcy i odpowiadał on swoim rozmiarami, proporcją i

podobizmem dynamiki podpisom porównawczym dostarczonym do badań. Po uzyskaniu dokumentu dodatkowego w postaci opinii służbowej, podpis tam występujący był bliźniaczo podobny do podpisu na dokumencie wcześniejszym, jednak linia graficzna kreślona była znacznie toporniej, w mniejszym tempie, widoczny był w wielu gramach tremor, czyli drżenie, co - w ocenie biegłego - dyskwalifikowało ten podpis w odniesieniu do materiału porównawczego kreślonego przez M. L., Prezesa SR. Materiał porównawczy w postaci podpisów występujących na dokumentach z tego samego okresu i w próbkach pisma kreślonego na polecenie nie zawierał cech występujących w tym podpisie dowodowych i był w opozycji, bowiem podpisy te były bardzo dynamiczne, kreślone z dużą łatwością, prowadzenie środka pisarskiego, bogatą gamą cieniowania linii. Podpis na opinii służbowej zawierał natomiast cechy pogłębione, które występowały również na podpisie kierowanym do oskarżonego z dnia 18 czerwca 2002r. Po zestawieniu tych podpisów ze sobą, biegły uznał, że cechy w postaci nienaturalnych ugięć w owalach, które wcześniej uznał za incydentalne, są pewną prawidłowością w obu podpisach, co dało podstawę do wnioskowania, że nie tylko ten drugi podpis na opinii służbowej ale i pierwszy podpis z dnia 18 czerwca 2002r. zostały sfalszowane i dlatego w tym zakresie został zmieniony wniosek występujący w pierwszej opinii. Biegły zaprzeczył, aby podczas wydawania opinii sugerował się opinią znajdującą się w aktach sprawy opinią biegłego K. B. (2).

Biegły K. B. (2), podczas rozprawy w dn. 8 grudnia 2016 r. (k. 2361) wycofał się z wydanej przez siebie opinii (k. 880-886). Wyjaśnił, że przed rozprawą miał okazję zapoznać się z pełną, drugą opinią biegłego K. B. (1) i wyraził przypuszczenie, że gdyby w marcu 2012 r. dysponował pełnym materiałem, którymi dysponował biegły K. B. (1), jego opinia na pewno byłaby inna niż ta, którą przedstawił w marcu 2012 r. Wynika to z informacji, które przekazał mu biegły K. B. (1), pokazał skany jakie posiadał. W ocenie biegłego, uzupełnienie materiału dowodowego spowodowało, iż jego opinia jest nie aktualna. Biegły odnosił się do materiału dowodowego, na który powołał się biegły K. B. (1). Podpis, który znajduje się na opinii służbowej dot. oskarżonego zawiera ewidentne cechy świadczące o jego sfalszowaniu, natomiast ten znajdujący się na badanym piśmie tych cech ma dużo mniej. Jest podpisem udoskonalonym, wyuczonym. Z tego względu, biegły pierwotnie wywnioskował, że cechy które widać było, jako element wariantowy w podpisie dowodowym pierwszym, były na tyle niewielkie, że podpis mógł być uznany autentyczny. Dopiero przy zestawieniu z drugim podpisem, występują te same cechy oraz dużo innych, które wskazują jednoznacznie podpisy M. L. zostały sfalszowane.

Zdaniem Sądu, należało w całości przychylić się do sporządzonej na potrzeby niniejszego postępowania pisemnej opinii biegłego z zakresu informatyki mgr inż. Z. B. (k. 428-445). Sporządzona przez biegłego opinia jest rzetelna i jasna, a na jej podstawie Sąd ustalił, że na dysku twardym 3,5 cala model (...) firmy (...) należącym do N. R. znajdowały się 4 pliki M. W. o nazwach (...).doc”, „doktorarbeit (...).doc”, „doktorarbeit.doc”, „podziękowanie rosenkranz.doc”, co zostało opisane we wcześniejszym fragmencie uzasadnienia.

Pozostałe dowody w postaci: zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa (k: 1-2), pismo do (...) W-wa I (k: 9), zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa wraz z załącznikami (k: 10-25), zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa wraz z załącznikami (k: 27-45), kserokopie artykułów prasowych (k: 57-59), zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa wraz z załącznikami (k: 64-71), protokół ustnego zawiadomienia o przestępstwie (k: 74-75), załączniki do protokołu ustnego zawiadomienia o przestępstwie (k: 76-86), karta wynagrodzeń (k: 99-100), pismo Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (k: 104-105), kserokopie notatki i pisma (k: 106-107), pismo do (...) W-wa I wraz z załącznikiem – karta wynagrodzeń (k: 108-109), pismo do (...) W-wa I wraz z załącznikiem – karta wynagrodzeń (k: 111-114), pismo do (...) W-wa I wraz z załącznikiem – karta zarobkowa (k: 116-117), protokół ustnego zawiadomienia o przestępstwie (k: 121-123), załączniki do protokołu przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie – kopie pisma (...) z dnia 14/03/2011r. oraz kopie akt osobowych (k: 124-168), protokół ustnego zawiadomienia o przestępstwie (k: 174-176), kserokopia pisma (...) do N. R. (k: 198), kserokopia pisma (...) Przyrodniczo-Humanistycznego w S. wraz z załącznikami (k: 199-211), pismo (...) kserokopia (k: 216), wyrok Sądu Dyscyplinarnego wraz z uzasadnieniem - kserokopia (k: 217-220), protokół przeszukania oraz spis i opis rzeczy (k: 222-233), dokumentacja (w koszulce biurowej) (k: 234), pismo do (...) W-wa I wraz z załącznikami (k: 249-252, 255-258), wydruk artykułu prasowego (k: 264-265), pismo Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w S. wraz z załącznikami (k: 271-294), pismo Wyższej Szkoły (...) w O. wraz z załącznikami

(k: 296-310), odpis wyroku (k: 317-321), pismo Uczelni Ł. wraz z załącznikami (k: 324-332), odpis wyroku (k: 336-338), pismo Prywatnej Wyższej Szkoły (...) w W. wraz z załącznikami (k: 343-364), protokół zatrzymania osoby (k: 421-422), opinia z przeprowadzonych badań komputerowych wraz z załącznikiem (k: 428-445), stwierdzenie tożsamości (k: 464), protokół zatrzymania osoby (k: 474), kserokopie dokumentacji i wydruki komputerowe (k: 523-536), kserokopia umowy zlecenia (k: 551), protokół przeszukania, spis i opis rzeczy wraz z załącznikami – kopie dokumentów (paszporty) (k: 558-575), zestawienie wynagrodzenia pracownika (k: 588), protokół zatrzymania rzeczy, spis i opis rzeczy oraz załącznik – akta osobowe (k: 603-668), zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa wraz z załącznikami (k: 702-709), pismo (...) wraz z załącznikiem (k: 725-726), pismo (...) (k: 732), pismo Prezesa Sądu Rejonowego w Piszcu wraz z załącznikami (k: 734-739), pismo Prezesa Sądu Okręgowego w Olsztynie wraz z załącznikami – akta osobowe (k: 740), akta osobowe nr PS/544 dotyczące M. K. (k: 740-846), protokół pobrania materiału porównawczego (k. 850), próbki pisma ręcznego (w kopercie) (k. 851), pismo z SR w Piszcu wraz z załącznikami – kserokopie korespondencji (k. 852-867), opinia biegłego z zakresu pisma ręcznego i podpisów (k. 880-886), opinia służbowa oraz pisma przewodnie (w koszulce biurowej) (k. 887), wydruki art. prasowych (k. 918-921), opinia biegłego z zakresu badania dokumentów (k. 932-943), pismo z (...) (k. 949, 951), zaświadczenie (w koszulce biurowej) (k. 952), opinia służbowa (w koszulce biurowej) (k. 953), pismo z SR w Piszcu (k. 954), kserokopia korespondencji SR w Piszcu (k. 956-977), pismo przewodnie i kserokopie akt postępowania dyscyplinarnego (k. 978-998), opinia biegłego, wraz z załącznikami (k. 1012-1038), pismo (...) wraz z załącznikami (k. 1041-1049), kserokopia odpisu skróconego aktu urodzenia (k. 1093), odpis zupełny aktu urodzenia (k. 1095), odpis z rejestru uczelni niepublicznych (k. 1288-1203), statut uczelni Ł. (k. 1296), odpis skrócony aktu zgonu D. K. (k. 1583), decyzja o zmianie imienia i nazwiska oskarżonego (k. 1625), wywiad środowiskowy (k. 1636-1637), odpis decyzji o zmianie nazwiska z datą ostateczną (k. 1701), pismo z prywatnej Wyższej Szkoły (...) wraz z załącznikami (k. 1706-1734), pismo z uczelni Ł. wraz z załącznikami (k. 1738-1816), pismo z (...) Przyrodniczo-Humanistycznego w S. wraz z załącznikami (k. 1817-1926), pismo z uczelni (...) Handlowej im. H. C. wraz z załącznikami (k. 1946-1950), pismo z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego wraz z załącznikami (k. 1951-1962), pismo z Wyższej Szkoły (...) i nauk (...) w otwocku wraz z załącznikami (k. 1975-2023), dane z US w P. dot. sytuacji finansowej oskarżonego (k. 2172-2175, 2193-2196), kserokopia wyroku (k. 2229-2232), dane o karalności (k: 245, 253-254, 947-948, (...), (...), (...), 2076, (...), (...), (...), 2220- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...)), Sąd uznał za wiarygodne, gdyż są to dokumenty, które zostały sporządzone w sposób nie budzący wątpliwości co do autentyczności oraz zawartych w nich treści, w sposób określony przepisami prawa, a żadna ze stron w toku postępowania ich nie zakwestionowała.

Sąd zważył co następuje:

Analiza zgromadzonego w toku procesu i ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego, wykazała jednoznacznie, iż oskarżony N. R. (poprzednie nazwisko M. K.):

1. w okresie od 1 lutego 2010 roku do 31 marca 2011 roku, w O., posługując się danymi osobowymi N. R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Wyższą Szkołę (...) w O. w łącznej kwocie 32 858,70 zł, stanowiącej równowartość wynagrodzenia wypłaconego na podstawie zawartej z Wyższą Szkołą (...) w O. umowy o pracę, przy zawieraniu której posłużył się kopiami podrobionych dokumentów w postaci pisma Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 4 marca 2010 roku, zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 18 maja 1996 roku pracy doktorskiej wydanego przez F. U. w B., zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 15 listopada 2006 roku rozprawy habilitacyjnej wydanego przez (...) V. L. J. (...), listu polecającego wystawionego przez prof. G. M. z (...) V. L. J. (...) datowanego na dzień 8 lutego 2010 roku, co do których autentyczności i tym samym posiadanych przez siebie stopni naukowych wprowadził w błąd władze pokrzywdzonej szkoły i doprowadził do wypłaty nienależnego wynagrodzenia w wyżej wymienionej kwocie, czym wypełnił znamiona występkę z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

2. w okresie od 19 lutego 2010 roku do 9 września 2010 roku, w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Wyższą Szkołę (...) w W. al. (...) w łącznej kwocie 23 047,62 zł, stanowiącej równowartość wynagrodzenia

wypłaconego na podstawie zawartej z Wyższą Szkołą (...) w W. umowy o pracę z dnia 27 sierpnia 2009 r. przy zawieraniu której wprowadził w błąd władze pokrzywdzonej szkoły co do posiadanych przez siebie stopni naukowych w postaci doktoratu i habilitacji i doprowadził do wypłaty nienależnego wynagrodzenia w wyżej wymienionej kwocie, czym wypełnił znamiona występku z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

3. w okresie od 1 października 2010 roku do 1 marca 2011 roku, w W., posługując się danymi osobowymi N. R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Uczelnią Ł. w W. w łącznej kwocie 56 472,00 zł, stanowiącej równowartość wynagrodzenia wypłaconego na podstawie zawartej z Uczelnią Ł. w W. umowy o pracę, przy zawieraniu której posłużył się kopiami podrobionych dokumentów w postaci pisma Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 4 marca 2010 roku, zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 18 maja 1996 roku pracy doktorskiej wydanego przez F. U. w B., zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 15 listopada 2006 roku rozprawy habilitacyjnej wydanego przez (...) V. L. J. (...), listu polecającego wystawionego przez prof. G. M. z (...) V. L. J. (...) datowanego na dzień 8 lutego 2010 roku, co do których autentyczności i tym samym posiadanych przez siebie stopni naukowych wprowadził w błąd władze pokrzywdzonej szkoły i doprowadził do wypłaty nienależnego wynagrodzenia w wyżej wymienionej kwocie, czym wypełnił znamiona występku z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

4. w okresie od 1 października 2010 roku do 6 maja 2011 roku, w S., posługując się danymi osobowymi N. R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Przyrodniczo-Humanistycznym w S. w łącznej kwocie 35 028,00 zł, stanowiącej równowartość wynagrodzenia wypłaconego na podstawie zawartej z Uniwersytetem Przyrodniczo-Humanistycznym w S. umowy o pracę, przy zawieraniu której posłużył się kopiami podrobionych dokumentów w postaci pisma Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 4 marca 2010 roku, zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 18 maja 1996 roku pracy doktorskiej wydanego przez F. U. w B., zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 15 listopada 2006 roku rozprawy habilitacyjnej wydanego przez (...) V. L. J. (...), listu polecającego wystawionego przez prof. G. M. z (...) Y. J. (...) datowanego na dzień 8 lutego 2010 roku, co do których autentyczności i tym samym posiadanych przez siebie stopni naukowych wprowadził w błąd władze pokrzywdzonej szkoły i doprowadził do wypłaty nienależnego wynagrodzenia w wyżej wymienionej kwocie, czym wypełnił znamiona występku z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

5. w dniu 16 marca 2010 r. w W., posługując się danymi osobowymi N. R., posłużył się jako autentycznymi uprzednio podrobionymi dokumentami w postaci pisma Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 4 marca 2010 roku, zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 18 maja 1996 roku pracy doktorskiej wydanego przez F. U. w B., zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 15 listopada 2006 roku rozprawy habilitacyjnej wydanego przez (...) V. L. J. (...), przedkładając je w trakcie zawierania umowy o pracę z Wyższą Szkołą Businessu, Administracji i (...) Komputerowych w W., czym wypełnił znamiona występku z art. 270 § 1 kk,

6. w okresie od 18 czerwca 2002 r. do 19 grudnia 2002 r. w P. oraz w O., woj. (...)- (...) oraz w P., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu uzyskania wpisu na listę radców prawnych, podrobił następujące dokumenty:

- dokument adresowany do Sędziego Sądu Rejonowego Mariusza Kornilowicza, datowany na dzień 18 czerwca 2002 r., opatrzony nagłówkiem „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu” w ten sposób, że po uprzednim wydrukowaniu tekstu dokumentu, na nadrukowanym sformułowaniu o treści: „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu M. L.” nakreślił nieczytelny podpis M. L. oraz naniósł, metodą kopiowania, przy użyciu komputerowej drukarki laserowej, plik graficzny z nagłówkiem o treści: „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu”, który następnie przedłożył jako autentyczny w dniu 20 listopada 2002 r. w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w O.,

- dokument zatytułowany „zaświadczenie”, opatrzony nagłówkiem „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu” w ten sposób, że po uprzednim wydrukowaniu tekstu dokumentu, naniósł metodą kopiowania, przy użyciu komputerowej drukarki

laserowej, plik graficzny o treści „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu M. L.” wraz z nakreślonym na nim nieczytelnym podpisem M. L. oraz w ten sam sposób naniósł na tenże dokument nagłówek o treści: „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu”, który następnie przedłożył jako autentyczny w dniu 11 lipca 2002 r. w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w O.,

- dokument zatytułowany „Opinia Służbowa dotycząca Sędziego Sądu Rejonowego w Piszcu - M. K.”, opatrzony nagłowem „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu”, w ten sposób, że po uprzednim wydrukowaniu tekstu dokumentu, na sformułowaniu o treści: „Prezes Sądu Rejonowego M. L.” nakreślił nieczytelny podpis M. L., który następnie przedłożył jako autentyczny w dniu 19 sierpnia 2002 r. w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w O., w wyniku czego wyłudził poświadczenie nieprawdy w uchwale nr 156/ (...) Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w O., z dnia 19 grudnia 2002 ., polegające na uznaniu przez Radę, iż M. K. spełnia warunki przewidziane w art. 24 ust. 1 pkt 1-5 i w art. 25 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych co skutkowało wpisaniem go na listę radców prawnych, czym wypełnił znamiona występku z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

Oskarżony N. R. miał w chwili czynów możliwość rozpoznania ich karalności i można było od niego wymagać zachowania zgodnego z prawem. Jego poczytalność w toku postępowania nie wzbudziła wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana.

Dla zaistnienia przestępstwa określonego w art. 286 § 1 kk niezbędnym jest „motywowane celem korzyści majątkowej doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez wprowadzenie jej w błąd albo wyzyskanie błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsięwziętej czynności. Istota tego przestępstwa polega więc na posłużeniu się fałszem jako czynnikiem sprawczym, który ma doprowadzić pokrzywdzonego do podjęcia niekorzystnej decyzji majątkowej.” (Marek A., Kodeks Karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV).

Innymi słowy, uznać należy, że sprawca, któremu zarzuca się popełnienie czynu określonego w art. 286 § 1 kk musi działać w taki sposób, żeby elementy przedmiotowe oszustwa mieściły się w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Sprawca nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć w tym celu użyć określonego sposobu działania lub zaniechania. [...] Oszustwo z punktu widzenia znamion strony podmiotowej może być bowiem popełnione wyłącznie z zamiarem bezpośrednim, szczególnie zabarwionym (kierunkowym - dolus coloratus), obejmującym zarówno cel, jak i sposób działania sprawcy” (zob. wyrok SN z 22 listopada 1973 r., III KR 278/73, OSNPG 1974, nr 7, poz. 81; Barczak-Oplustil Agnieszka [...], Komentarz, Zakamycze 2006).

Czyn z art. 270 § 1 kk ma różne typy sprawcze. W ramach wypełniania znamion czynu zabronionego, ustawodawca penalizuje m.in. używanie podrobionego lub przerobionego dokumentu jako autentycznego. Użycie dokumentu polega na posłużeniu się nim w związku z jego znaczeniem dowodowym, a zatem w celu skorzystania z wiążącego się z nim prawa lub w celu wykazania innemu podmiotowi wynikających z treści dokumentu: prawa, stosunku prawnego bądź okoliczności mającej znaczenie prawne. Jest to przestępstwo umyślne. Sprawca działa z zamiarem bezpośrednim, jeżeli ma świadomość, że dokument jest podrobiony lub przerobiony albo z zamiarem ewentualnym, jeżeli przewiduje taką możliwość i godzi się z tym.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, w odniesieniu **do czynów z pkt. 1, 3 i 4 aktu oskarżenia**, oskarżony N. R. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru swoim zachowaniem wypełnił znamiona dwóch odrębnych typów czynów zabronionych, dlatego należało dokonać ich kumulatywnej kwalifikacji art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk.

Oceniając znamiona strony przedmiotowej, N. R., który w czasie czynu nosił nazwisko M. K., podejmując zatrudnienie na wskazanych w zarzutach uczelniach na stanowisku profesora nadzwyczajnego, przedstawił sfałszowane dokumenty w postaci pisma Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 4 marca 2010 roku, zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 18 maja 1996 roku pracy doktorskiej wydanego przez F. U. w B., zaświadczenia o obronionej przez siebie w dniu 15 listopada 2006 roku rozprawy habilitacyjnej wydanego przez (...) V. L. J. (...), listu polecającego wystawionego przez prof. G. M. z (...) V. L. J. (...) datowanego na dzień 8 lutego 2010 roku, które miały potwierdzać jego tytuły i dorobek naukowy. Oskarżony, w okresach wskazanych w zarzutach pobierał wynagrodzenie w wysokości

odpowiadającej zajmowanym stanowiskom, przy czym pokrzywdzone uczelnie nie zatrudniłyby N. R. na takich warunkach, gdyby nie powzięte przez niego oszukańcze zabiegi.

Przechodząc do oceny strony podmiotowej, stwierdzić należy, że wszystkie okoliczności sprawy wskazują zdaniem Sądu jednoznacznie, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim dokonania przypisanego mu przestępstwa – obejmował swoją świadomością wszystkie znamiona czynu zabronionego i chciał popełnienia przestępstwa. N. R. wiedział, że informacje, które przedstawił podczas podejmowania zatrudnienia były nieprawdziwe. Oskarżony był motywowany chęcią osiągnięcia korzyści majątkowej, albowiem za swoją pracę na rzecz pokrzywdzonych uczelni otrzymywał wynagrodzenie, którego w przypadku legitymowania się tytułem jedynie magistra prawa by nie otrzymał.

Odnosząc się do **czynu z pkt. 2 aktu oskarżenia**, wskazać należy, że powyższe rozważania zachowują swoją aktualność, za wyjątkiem wskazania, iż oskarżony posłużył się sfałszowanymi dokumentami. Czyn popełniony na szkodę Wyższej Szkoły (...) został zakwalifikowany z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, albowiem oskarżony w toku zatrudnienia i podczas rekrutacji nie przedstawiał żadnych dokumentów, a jedynie ustnie wprowadził ww. uczelnię w błąd i pobierał wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia na stanowisku, na które nie zostałby przyjęty w przypadku nie wprowadzenia uczelni w błąd.

Odnosząc się do **czynu z pkt. 5 aktu oskarżenia**, nie ulega wątpliwości, że oskarżony zawierając umowę o pracę z Wyższą Szkołą Businessu, Administracji i (...) Komputerowych w W. posłużył się sfałszowanymi dokumentami potwierdzającymi jego stopnie naukowe, lecz przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż ww. uczelnia nie mogła zostać uznana za pokrzywdzoną czynem z art. 286 § 1 kk, zatem kwalifikacja w tym zakresie obejmowała jedynie art. 270 § 1 kk.

Przechodząc do rozważań prawnych dotyczących **czynu z pkt. 6 aktu oskarżenia**, oskarżony N. R., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynu polegającego na podrobieniu dokumentów, dlatego należało dokonać jego kwalifikacji z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

Oceniając znamiona strony przedmiotowej, N. R. w toku ubiegania się o wpis na listę radców prawnych Okręgowej Izby Radców Prawnych w O., podrobił, a następnie przedstawił jako autentyczne dokumenty w postaci: dokumentu adresowanego do Sędziego Sądu Rejonowego Mariusza Kornilowicza, datowanego na dzień 18 czerwca 2002 r., opatrzonego nagłówkiem „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu”, dokumentu zatytułowanego „zaświadczenie”, opatrzonego nagłówkiem „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu”, dokumentu zatytułowanego „Opinia Służbowa dotycząca Sędziego Sądu Rejonowego w Piszcu - M. K.”, opatrzonego nagłówkiem „Prezes Sądu Rejonowego w Piszcu”, co skutkowało wpisaniem go na listę radców prawnych.

Przechodząc do oceny strony podmiotowej, stwierdzić należy, że wszystkie okoliczności sprawy wskazują zdaniem Sądu jednoznacznie, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim dokonania przypisanego mu przestępstwa – obejmował swoją świadomością wszystkie znamiona czynu zabronionego i chciał popełnienia przestępstwa. N. R. wiedział, że wobec niego było prowadzone postępowanie dyscyplinarne, które skutkowało wydaleniem go z urzędu sędziowskiego. Pomimo tego, oskarżony spreparował wskazane w treści zarzutu dokumenty i następnie uzyskał wpis na listę radców prawnych I. w O..

Wymierzając oskarżonemu N. R. karę, Sąd rozważył przesłanki z art. 53 § 1 i 2 kk, oceniając stopień jego winy i społeczną szkodliwość czynów, jakich się dopuścił oraz biorąc pod uwagę cele kary zarówno w zakresie prewencji generalnej jak i indywidualnej.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów, Sąd uznał go za znaczny. Oskarżony swoim zachowaniem naruszył wiele dóbr prawnie chronionych, tj. mienie i wiarygodność dokumentów.

N. R. wykorzystał łatwo wierność osób decydujących o zatrudnieniu osób z zagranicznymi dyplomami w poczet kadry naukowej uczelni prywatnych i tym samym, udało mu się przez wiele miesięcy otrzymywać wynagrodzenie

należne osobom, które faktycznie poświęcają nierzadko całe życie na pogłębianie swojej wiedzy i pracę naukową. Jego zachowanie niewątpliwie wpłynęło korzystnie na zwiększenie stopnia wnikliwości, przy uznawaniu wykształcenia zdobywanego poza granicami Rzeczypospolitej, natomiast w świetle całokształtu okoliczności sprawy, tak pojmowana korzyść dla systemu szkolnictwa wyższego w Polsce miała jedynie marginalne znaczenie. Przez jego zachowanie, wielu studentów było narażonych na stres związany z koniecznością powtarzania egzaminów i innych zaliczeń. Sąd miał na względzie, że w związku z zatrudnieniem oskarżonego w Wyższej Szkole Businessu, Administracji i (...) Komputerowych w W., uczelnia podjęła decyzję o uznaniu prowadzonych przez oskarżonego zajęć i zaliczeń za ważne, jednak oskarżony nie pracował na ww. uczelni na stanowisku profesora.

Oskarżony swoim zachowaniem doprowadził również do sytuacji, w której osoba nieposiadająca odpowiednich cech charakteru i osobowości, uzyskała uprawnienia zawodowe do wykonywania zawodu radcy prawnego. Takie zachowanie miało niewątpliwie negatywny wpływ na postrzeganie tej kategorii zawodu prawniczego w świadomości społecznej.

Stopień winy oskarżonego również należało uznać za znaczny. Oskarżony na podstawie fałszywych oświadczeń i dokumentów podjął zatrudnienie na 5 uczelniach na terenie Rzeczypospolitej. Stwierdzić należy, że w okresie objętym zarzutami, z popełniania przestępstw oskarżony uczynił sobie sposób na życie. Był on przy tym zupełnie bezkrytyczny wobec swojego zachowania, gdyż z działalności edukacyjnej wycofał się dopiero, gdy wobec jego osoby podjęto czynności wyjaśniające przy udziale Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Analizując przedmiotowo-podmiotowe okoliczności zdarzenia, Sąd nie znalazł okoliczności łagodzących, natomiast uznał, że w poczet okoliczności obciążających należy zaliczyć oskarżonemu uprzednią karalność. N. R. był bowiem uprzednio karany wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 18 maja 2015 r., sygn. XVIII K 230/14.

Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił również cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma ona osiągnąć wobec oskarżonego, a także potrzebę oddziaływania na świadomość prawną społeczeństwa. Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 11 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk wymierzył oskarżonemu za **czyny z pkt 1, 3, 4 aktu oskarżenia**, wyczerpujące znamiona występku z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk **kary 2 lat pozbawienia wolności**, na podstawie art. 286 § 1 kk wymierzył oskarżonemu za **czyn z pkt 2 aktu oskarżenia**, wyczerpujący znamiona występu z art. 286 § 1 kk **karę 2 lat pozbawienia wolności**, na podstawie art. 270 § 1 kk wymierzył oskarżonemu za **czyn z pkt 5 aktu oskarżenia**, wyczerpujący znamiona występu z art. 270 § 1 kk **karę 1 roku pozbawienia wolności**, na podstawie art. 270 § 1 kk wymierzył oskarżonemu za **czyn z pkt 6 aktu oskarżenia**, wyczerpujący znamiona występu z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk **karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności**.

Uznając, że wymierzone oskarżonemu, jednostkowe kary pozbawienia wolności podlegają łączeniu, na podstawie art. 85 § 1 kk w zw. z art. 86 § 1 kk Sąd ww. kary połączył i jako **karę łączną wymierzył oskarżonemu karę pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności**.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara mieści w sobie odpowiedni ładunek represji i winna uświadomić mu niedopuszczalność i nieopłacalność podobnych czynów w przyszłości. Analizując ustalone okoliczności Sąd uznał, iż wymierzona oskarżonemu kara powinna wpłynąć na niego wychowawczo i wdrożyć do przestrzegania porządku prawnego. Będzie także czyniła zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości wskazując, że wymiar sprawiedliwości nie pozostaje obojętny na jakikolwiek fakt złamania przepisów prawa karnego.

Zdaniem Sądu, wobec oskarżonego N. R., tylko kara pozbawienia wolności w orzecznym wymiarze może spełnić założone jej w odniesieniu do oskarżonego cele w zakresie prewencji indywidualnej i spowoduje, że oskarżony w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego i nie powróci więcej do przestępstwa. Oskarżony był już karany przez Sąd, za przestępstwa przeciwko mieniu.

Sąd na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu N. R. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach od 17 października 2013 r. do dnia 9 maja 2014 r., przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności odpowiada jednemu dniowi pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- (...) Przyrodniczo-Humanistycznego w S. kwoty 35.028,00 złotych,
- Uczelni Ł. w W. kwoty 56.472,00 złotych,
- Wyższej Szkoły (...) w O. kwoty 32.858,70 złotych,

Z uwagi na zmianę brzmienia przepisu art. 415 kpk z dniem 1 lipca 2015 r., Sąd nie odniósł się w treści wyroku do pozwu cywilnego złożonego przez Wyższą Szkołę (...) w O. (k. 1301), niemniej jednak orzeczono w tym zakresie obowiązek naprawienia szkody. Wskazać należy, że w myśl aktualnego brzmienia przepisu art. 415 § 2 kpk, ewentualne dalsze roszczenia mogą być dochodzone przez pokrzywdzonego w postępowaniu cywilnym.

Sąd na podstawie art. 41 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu wykonywania zawodu nauczyciela akademickiego, adwokata i radcy prawnego na okres 6 lat;

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego w całości od zapłaty kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa, stwierdzając że nie będzie on w stanie ich ponieść bez uszczerbku dla własnego utrzymania, również z uwagi na nałożony na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak na wstępie.